

NORSK LOVTIDEND

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 23

Utgitt 23 juni

1938

Rundskrivelse fra Arbeidsdepartementet til fylkesmennene. 8 juni.

Varselskilter og signaler for regulering av ferdseilen på gater og veier.

I medhold av § 46 punkt 1 i de ved kgl. res. av 27 mai 1938 fastsatte trafikkregler har departementet — overensstemmende med et av veidirektøren fremlagt forslag — bestemt at varselskilter og signaler som settes op til regulering av ferdseilen skal være utstyrt og anbragt som nedenfor anført.

Skiltene og signalene, som er gjengitt på nedenstående 3 plansjer, er overensstemmende med de som blev fastsatt på den europeiske konferanse i Genf i mars 1931.

Kl. I. Varselsignaler — faresignaler: skal være utstyrt og ha betydning som angitt i Pl. 1.

Hvor det gjelder kryss av to riksveier skal det på varsel-skiltet for veikryss anbragte kors være rødt — i andre veikryss sort.

Dimensjoner for alle skilter i klasse *I* med undtagelse av den åpne trekant bør være: Lengde av triangelside regnet efter spissene, 70 cm (spissene avrundes). Bredde av rød bord, 8 cm. Platetykkelse ikke under 3 mm. Skiltenes bakside males grå. Stangen utføres av T-jern 60 × 60 × 7 og gis en sådan lengde at underkant av skiltet får en høide over veibanen av ca. 2 m. Stangen males helt rundt i avvekslende røde og hvite felter 25 cm høie. Hvor stangen skal innstøpes i fundamentkloss, gjøres enden av stangen umalt i ca. 30 cm lengde og opsplittet 5 à 10 cm nedenfor de malte felter. For det åpne trekantskilt bør bredden av siden være 10 cm. Platetykkelse ikke under 5 mm og stolpe som ovenfor anført.

Til bruk for varsling av vei under utbedring bør benyttes det åpne trekantskilt hvorunder det anbringes en rektangulær hvit plate hvorpå ordene «Reparasjon» er malt i sort med stort forbokstav og for øvrig små bokstaver. Minste høide av små bokstaver 75 mm.

Sistnevnte skilter bør anbringes forholdsvis lavt så de i mørke blir belyst av bilens lykter.

8 juni. Disse skilter som dels på grunn av sin midlertidige karakter ofte utføres og oppstilles mindre solid enn permanente skilter, dels også anbringes nærmere veibanen, vil være mere utsatt for beskadigelse fra trafikken. Det vil derfor være nødvendig, sålenge vedkommende veiarbeide eller utbedring foregår, å føre særlig nøie tilsyn med at disse skilter holdes i god stand.

Varselskiltene anbringes i landdistrikt loddrett på veien og i en avstand fra hindringen av minst 100 m, men ikke mer enn 250 m hvis ikke de stedlige forhold gjør dette vanskelig.

Hvis avstanden mellom skiltet og hindringen er vesentlig mindre enn 100 m, bør det treffes særlige foranstaltninger.

Skiltene bør i sin almindelighet plasseres på høire side av veien, men kan også f. eks. i høirekurver settes på venstre side når de derved blir bedre synlige.

Kl. II. A. Forbudsskilter. B. Skilter for andre påbud: skal være utstyrt og ha betydning som angitt i Pl. 1 og 2.

I den utstrekning det måtte skjønnes å være påkrevd kan enkelte av de her omhandlede skilter forsynes med en liten oplysende plate som foran nevnt for varsling av veiutbedring. Minste høide av små bokstaver 50 mm.

Dimensjoner for forbudsskiltene: Skiltenes diameter 70 cm. Bredde av den røde ring 7 cm. Platetykkelse 5 mm. Stolper etc. som for varselkilter eller utført av solide rør malt på samme måte. I byer og bymessig bebyggede strøk kan skiltenes diameter nedsettes til 50 cm og platetykkelsen til 3 mm.

Kl. III. Skilter som gir opplysning, rettledning: skal være utstyrt og ha betydning som anført i Pl. 2.

Dimensjoner: Sidelengde av skilter for parkeringsplass 50 cm og for skole 70 cm, i byer og bymessig bebyggede strøk 50 cm. Platetykkelse 3 og 5 mm henholdsvis for de mindre og de større skilter. Stolper som for kl. II malt i blå og hvite felter.

For samtligte under kl. I, II og III omhandlede skilter er bunnfarven hvit, hvor ikke annen farve er angitt på plansjene.

Veivisere på offentlig vei: Veikryssets navn anbringes på veiviserstolpen. Nye veivisere skal ha navneskiltet på toppen.

Veiviserfløiene anbringes ca. 2 m over veibanen.

Riksveier betegnes med røde bokstaver på hvit bunn, hovedveier med sorte bokstaver på hvit bunn, bygdeveier med sorte bokstaver på kromgul bunn. Bokstavhøide minst 8 cm, strektykkelse minst 12 mm. Avstand fra navnet til kanten av platen samt mellom navner over hverandre på samme plate minst 25 mm.

Veinummeret anbringes nærmest stolpen — med røde tall for riksveiene og sorte for de øvrige hovedveier. Tallene minst 12 cm høie og adskilt fra den øvrige tekst med en loddrett strek.

Ved opsetningen av fløiene må det dras omsorg for at veinummeret lettest mulig kan leses av dem som kjører forbi. I tilfelle hvor det er påkrevd bør veiviserfløien forlenges noe så veinummeret kommer bedre ut fra stolpen.

Veiviserfløier med veinummer bør angi et nærmere og et fjernere veikryss eller viktigere knutepunkt på vedkommende vei med angivelse av avstand som regel i hele kilometer, hvor spesielt ønskelig med ett decimal. Navnet på det nærmeste punkt plasseres øverst og det fjernere punkt nederst. Kilometer-tallet anbringes på samme linje som vedkommende stedsnavn navn og alltid mellom dette og platens spiss (ytte ende). Kilometer-tallets høide 6 cm.

Navn på sted som ikke ligger ved vedkommende vei, kan med sitt kilometertall i tilfelle plasseres på en særskilt plate uten veinummer.

Særskilte utførelser av veivisere såsom orienteringstavler og lignende kan anvendes når de i hvert enkelt tilfelle er godkjent av veidirektøren.

Den konstruktive utforming som ikke er angitt i nærværende bestemmelser avpasses efter de stedlige forhold og innen nærværende bestemmelsers ramme.

Veivisere anbringes sådan at de ikke foranlediger noen trafikkvanskelighet og for øvrig som de stedlige forhold tilsier.

Veinnummerskilter: utføres kvadratiske eller rektangulære med hvit bunnfarve og 12 cm høie tall, røde for riksveiene og sorte for hovedveiene.

Nummerskiltene settes op langs veien til rettledning for trafikken. Avstanden mellom skiltene bør være ca. 1 km. Telegrafverkets har gitt tillatelse til å sette op disse skilter på telegrafstolpene. Skiltene må ikke stå fritt ut fra stolpen, men bøiet efter denne og festet i alle 4 hjørner. De må festes så de bare kan leses fra en kjøreretning. Men det bør neppe festes mer enn en plate på noen stolpe. Herfra undtas dog strekninger hvor to ruter faller sammen i en vei. Telegrafstyret har satt som betingelse for foran nevnte tillatelse at hvis det skulde vise sig at noe skilt senere må flyttes av hensyn til telegrafverkets utnyttelse av stolpene, må sådan flytning foretas av veivesenet enten til annen stolpe eller lenger ned på stolpen.

Forsåvidt det skulde vise sig hensiktsmessig å benytte stolper tilhørende privat person eller selskap må samtykke til anbringelse av skiltene innhentes.

8 juni. Veinummerskilter kan også anbringes på annen hensiktsmessig måte.

På veiviserstolpe på riksvei skal, når stolpen bærer bare en veiviserfløi som gjelder for hoved- eller bygdevei som slutter inntil eller krysser riksveien, dennes veinummerskilt være anbragt således at det lett kan leses av kjørende som kommer inn på riksveien.

Veivisere på privat vei: Skiltets og påskriftens form og dimensjoner skal være som for veivisere ved offentlig vei.

Veiviserfløiens bunnfarve skal være blå, påskriften hvit.

Hvor avstander ønskes angitt, følges de samme bestemmelser som for andre offentlige veivisere.

De her omhandlede skilter kan anbringes innenfor 25 m's grensen fra offentlig vei, og bør som regel bekostes av den som ønsker skiltet opsatt.

Stedsskilter: utføres rektangulære, 30 cm høie. Bunnfarven skal være blå og påskriften hvit med 15 cm høie store og 10 cm høie små bokstaver.

Skiltene anbringes ved bygrensen så iøinefallende som mulig og loddrett på kjøreretningen. De bør fortrinnsvis stå på høire side av veien, men kan også, når forholdene gjør det ønskelig — f. eks. i høirekurver — settes til venstre.

I tettbygde strøk hvor stedsskilter ønskes, settes disse så hensiktsmessig som mulig, der hvor tettbebyggelsen begynner, og uten at man behøver å ta hensyn til herredsgrenser og lignende.

Skiltene anbringes 1,5—2 m over marken. De bæres oppe av en eller to stolper som males i avvekslende hvite og blå felter.

Skiltets bakside males grå.

For samtlige skilter som er påført stedsnavn gjelder at skrivemåten må være i overensstemmelse med gjeldende bestemmelser og må i tvilstilfelle gjennom veidirektøren forelegges Kirkedepartementet til avgjørelse. Veidirektøren fastsetter de farvetoner av rødt, blått og kromgult som skal anvendes.

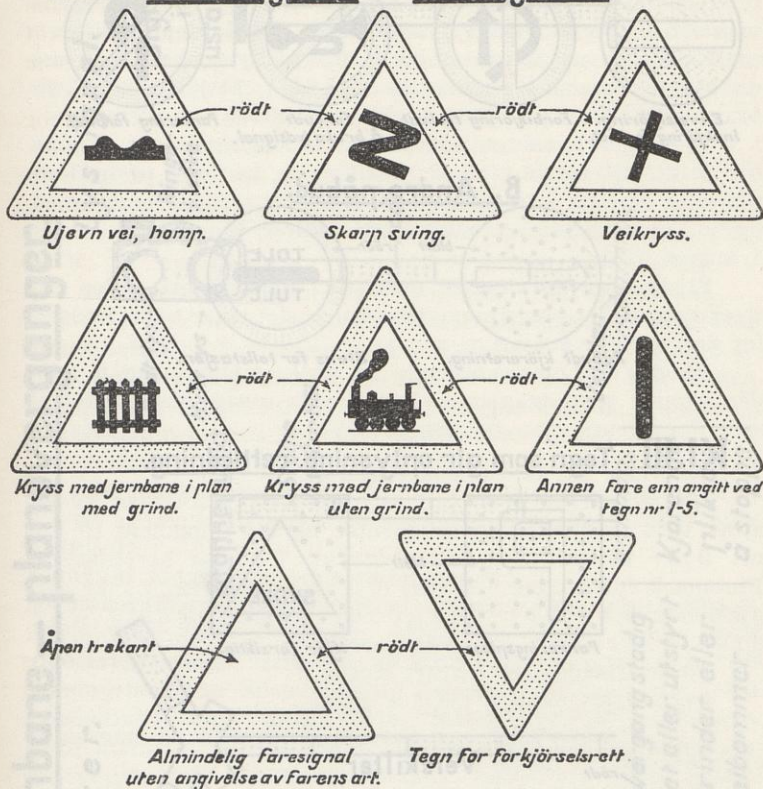
Om ønskes kan ferdige skilter med eller uten stolper bestilles gjennom veidirektoratet og likeledes ferdiglaget maling i bokser.

Det er forutsatt at de i nærværende rundskrivelse omhandlede skilter i landdistriktene ikke opsettes uten efter bestemmelse eller godkjennelse av overingeniøren for veivesenet i fylket, som også fastsetter plasseringen og eventuelt avstanden fra veibanen.

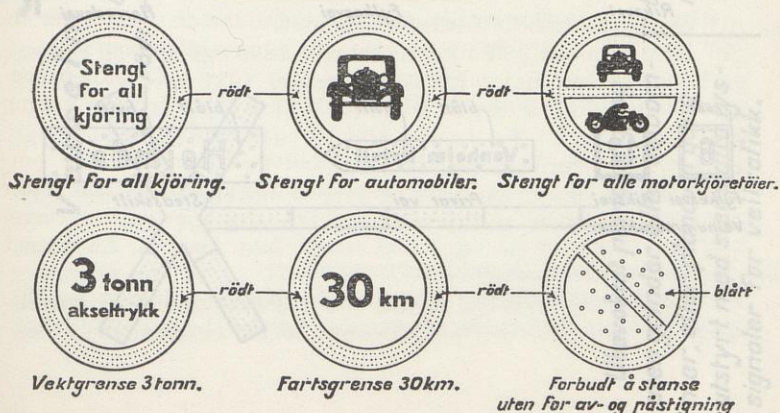
Departementet godkjenner de i Pl. 3 gjengitte varselskilter og signaler ved plankryssing av vei og jernbane.

Pl. 1

Kl.I Varselsignaler – Faresignaler.

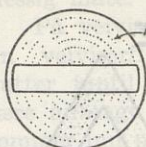

Kl.II A. Forbudsskilter.

8. juni.

Pl. 2

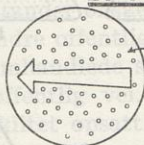
Enveiskjøring.
Innkjøring forbudt.

Forbikjøring Forbudt.

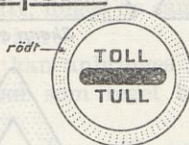
Forbudt
å bruke lydsignal.

Parkering Forbudt.

B. Andre påbud.

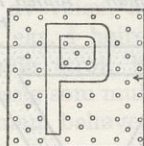

Påbudt kjøreretning.

Stans for tollstasjon.

KI. III Tegn som gir opplysning, rettledning.

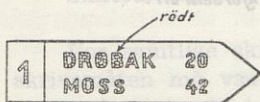

Parkeringsplass.

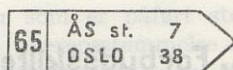

Kjør forsiktig.

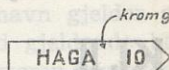
Veiskilter

Riksvei

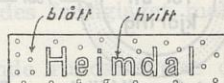
Fylkesvei

Herredsvei

Fylkesvei Riksvei
Veinnummerskiltet

Privat vei

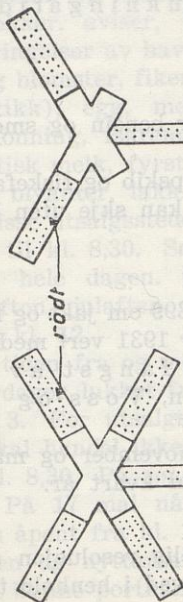
Stedsskilt

8 juni.

Pl. 3.

Jernbane — planoverganger.

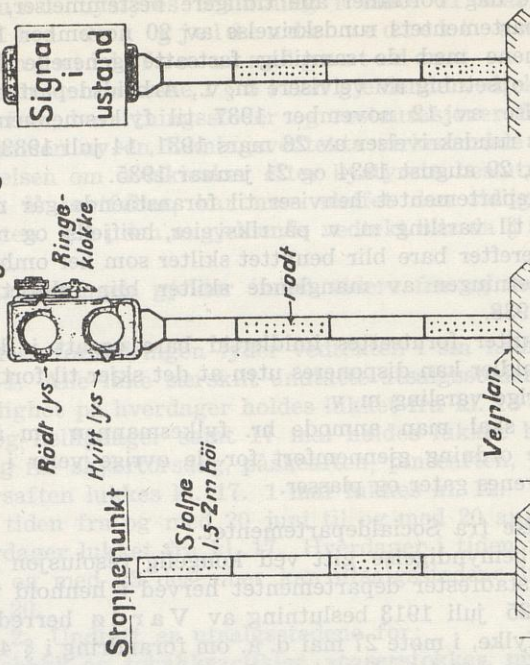
Varse l m e r k e r.

Ubevoktet planovergang
uten grunder eller veibom-
mer, eller planovergang
utstyrt med særskilte lys-
signaler for veitrafikk.

Planovergang stadig
bevoktet eller utstyrt
med grunder eller
veibommer

Lyssignal.

Stoppepunkt

Stolpe
1,5-2 m höi

Kjørende
piler
å stoppe.

8 juni. De her fastsatte bestemmelser trer i kraft 1 august 1938. Fra samme dag bortfaller alle tidligere bestemmelser, nemlig Arbeidsdepartementets rundskrivelse av 20 november 1933 til fylkesmennene med de samtidig fastsatte generelle bestemmelser om opsetning av veivisere m. v., Arbeidsdepartementets rundskrivelse av 12 november 1937 til fylkesmennene, veidirektørens rundskrivelser av 26 mars 1931, 14 juli 1933, 21 februar 1934, 29 august 1934 og 21 januar 1935.

Idet departementet henviser til foranstående går man ut fra at det til varsling m. v. på riksveier, høifjells- og mellomriksveier herefter bare blir benyttet skilter som her omhandlet, og at opsetningen av manglende skilter blir fullført innen 1 august 1938.

Stedsskilter forutsettes imidlertid bare opsatt i den utstrekning midler kan disponeres uten at det skjer til fortrenghet for den øvrige varsling m. v.

Videre skal man anmode hr. fylkesmannen om å søke den samme ordning gjennomført for de øvrige veier i fylket samt for byenes gater og plasser.

10 juni. **Skrivelse** fra Socialdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 beslutning av Vardø herredsstyre, Finnmark fylke, i møte 27 mai d. å. om forandring i § 4 i den gjeldende vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Vardø herred.

Forandringen trer i kraft straks.

Efter forandringen lyder § 4 så:

§ 4. Utsalgssteder som bare selger bensin og smøreolje omfattes ikke av denne vedtekt.

Provisering og leveranse til dampskib og fiskefartøier som kommer i havn efter lukningstid kan skje uten hinder av bestemmelsene i denne vedtekt.

10 juni. **Skriv** frå Landbruksdepartementet.

Med heimel i § 22 i lov av 20 mai 1899 om jakt og fangst og kongelig resolusjon frå 25 september 1931 vert med dette gjeve løyve til å nytta gift til fangst av rovdyr til solenge i Tysnes, Modalen, Voss og Hoseranger herader, Hordaland fylke.

Gift må ikkje leggjast ut fyrr 1 november og må innsamlas og gjerast til inkje innan 1 mai kvart år.

11 juni. **Skrivelse** fra Socialdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov

nr. 5 av 25 juli 1913 med enkelte redaksjonelle endringer 11 juni. Ålesund bystyres beslutning i møte 11 mai d. å. om ny § 4 i den gjeldende vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Da bestemmelsene i § 5 i den gjeldende vedtekt om apotek, kafeer, bevertningssteder og restaurasjoner faller utenfor rammen av en lukningsvedtekts virkeområde og da bestemmelsen om aviskiosker etter bystyrets beslutning av 11 mai d. å. bortfaller, har man sløifet den tidligere § 5 i vedtekten. § 4 i den nugjeldende vedtekt blir da § 5 i den nye vedtekt.

Forandringen gjelder inntil videre fra og med 27 juni d. å.

Efter forandringen lyder vedtekten i sin helhet så:

§ 1. Alle ikke særskilt undtatte utsalgssteder skal i almindelighet på hverdager holdes lukket fra kl. 18 til kl. 8,30. Søn- og helligdager samt 17 mai holdes lukket hele dagen. Onsdag før skjærtorsdag, påskeaften, pinseaften, julaften og nyttårsaften lukkes kl. 17. 1 mai lukkes kl. 12.

I tiden fra og med 20 juni til og med 20 august holdes på lørdager lukket fra kl. 17. Hverdager i tiden fra og med 15 til og med 23 desember kan utsalgsstedene holdes åpne til kl. 20.

§ 2. Undtatt er utsalgsstedene for:

Tobakk og tobakksartikler, spaserstokker, prospektkort, kortstokker, aviser, blader, sjokolade, drops, lakris samt frembringelser av have- og jordbruk i naturlig tilstand, ville bær og blomster, fiken, fisk og fiskevarer, tillaget mat (ikke hermetikk), egg, melk, fløte, safter, syltetøi, marmelade, ekte honning, iskrem, mineralvann, alkoholfri vørterdrikke, hermetisk melk, fyrstikker, penner, blekk, brevpapir, konvolutter, blyanter, lakk.

Disse utsalgssteder skal på hverdager holdes lukket fra kl. 20 til kl. 8,30. Søn- og helligdager samt 17 mai holdes lukket hele dagen. Onsdag før skjærtorsdag, påskeaften, pinseaften, julaften og nyttårsaften lukkes kl. 17. 1 mai lukkes kl. 12.

I tiden fra og med 20 juni til og med 20 august holdes på lørdager lukket fra kl. 19.

§ 3. For utsalgssteder i portrum og andre steder i fri luft skal handel ikke finne sted fra kl. 23,30 til neste hverdag kl. 8,30. På søn- og helligdager må ingen handel finne sted. På 17 mai når denne faller på en hverdag kan der holdes åpent fra kl. 13 til kl. 23,30. Påskeaften, pinseaften, julaften og nyttårsaften må ingen handel finne sted efter kl. 17. Denne porthandel omfatter kun de varer som er nevnt

11 juni. under § 2 med undtagelse av tobakk, tobakksartikler, spaserstokker, prospektkort, aviser, blader, fiken, is krem og kortstokker.

§ 4.

A. Utsalgssteder som kun selger aviser, tidsskrifter, brev og prospektkort, frimerker og reiselektyre skal på hverdager med de nedennevnte undtagelser holdes lukket fra kl. 20 til kl. 8,30.

Påskeaften, pinseaften, julaften og nyttårsaften lukkes kl. 17.

1 mai og 17 mai kan der kun holdes åpent fra kl. 11 til kl. 15 og fra kl. 17 til kl. 20.

B. På søn- og helligdager kan der holdes åpent fra kl. 11 til kl. 15 og fra kl. 17 til kl. 20. Langfredag, 1 påskedag, 1 pinsedag og 1 juledag holdes helt lukket. Faller jul- og nyttårsaften på en søndag kan der kun holdes åpent fra kl. 11 til kl. 15.

§ 5. Efter lukningstiden må kunder ikke innlates. Derimot er det tillatt efter lukningstid å ekspedere kunder som er kommet inn før lukningstiden.

§ 6. Overtredelse av nærværende vedtekt straffes med bøter efter straffelovens § 339, annen passus.

11 juni. Skriv frå Arbeidsdepartementet.

I medhald av § 1 i bygningslovi frå 22 februar 1924 fastset departementet at nemnde lov skal vera gjeldande for Fossbergi i Lom herad, Opland fylke, innanfor desse grensone:

Frå Bøvra elv i aust etter skiftesgjerdet millom gardane Gjeisar og Ulstad nedre upp til riksvegen, ovanfor den etter skiftet millom Gjeisar og Ulstad søre, upp til uthagegjerdet i sud langs øvre gjerde til hamnehagane i Ulstad vestover mot skiftesgjerdet millom Øy søre og Ulstad klokkargard, langs dette til Bøvra elv, over denne og fylgjer so skiftesgjerdet millom Presthaugen og Andvord søre til den gamle Bøverdalsveg, austover etter vegen til skilet millom Doktorbustaden og Losje Lomseggen sin eigedom, derifrå i rett lina mot den gamle prestegardsgrinda (Grindakerggrinda) i gamlevegen, langs denne til gardsvegen til Eggen og Stuen, deretter langs denne nedover Kulihaugen og over riksvegen ved prestegardens steinvelte som er merkt med Grov i nord, etter strandkanten her og over Bøvra, langs indre kant av sandmelane attende til skiftesgjerdet millom Gjeisar og Ulstad nedre.

I medhald av § 65 i brandlovi frå 15 august 1908 og fullmakt gjeve ved kongeleg resolusjon frå 11 desember 1924

fastsett departementet vidare at Fossbergi i Lom skal vera 11 juni. underlagd brandlovi innan dei same grensor som nemnd ovanfyre.

Skrivelse fra Justisdepartementet.

13 juni.

I samsvar med bykommunelovens § 43, jfr. kongelig resolusjon av 14 november 1924, stadfester departementet Mo bystyres vedtak av 5 mai 1938 om å oprette et folke-register i Mo fra 1 januar 1939.

I samsvar med lov om folkeregistre av 24 juni 1915, jfr. kongelig resolusjon av 2 desember 1927, godkjenner departementet videre vedtektene for folkeregistret, vedtatt av bystyret i møte 25 april 1938.

Vedtaket lyder så:

§ 1. I medhold av lov av 24 juni 1915 om folkeregistre skal der fra 1 januar 1938 opprettes et folkeregister i Mo.

Formannskapet bemyndiges til å fastsette det nærmere reglement for folkeregistret.

§ 2. For istandbringelse av dette folkeregister legges til grunn et manntall over samtlige i kommunen fast eller midlertidig bosatte personer, optatt pr. 1 november 1938.

Til kontroll av folkeregistret skal der senere efter formannskapets bestemmelse optas lignende manntall, dog som regel ikke oftere enn hvert 3 år.

§ 3. Ved disse manntallsoptagninger skal enhver som er fast eller midlertidig bosatt innen kommunen, være pliktig til for sig og medlemmer av sin husstand (familiemedlemmer, tjenere, losjerende og andre) å meddele registerføreren opplysninger om fullt navn, stilling eller erhverv, bopel, fødselsår og -dag, fødested, statsborgerforhold, eksteskapelig stilling, og for innflyttede personers vedkommende tillike tiden for deres flytning til kommunen.

§ 4. Enhver som avgir grunn eller husrum til beboelse av andre, skal meddele opgave til registerføreren over de personer, til hvem grunn eller husrum avgis, samt over leilighetenes antall og størrelse (antall rum).

§ 5. De i §§ 3 og 4 omhandlede opplysninger og oppgaver kan enten innhentes ved personlig henvendelse av noen som dertil av registerføreren er bemyndiget, eller forlanges meddelt gjennom utfylling av lister, som tilstilles de opplysningspliktige, og atter innen rimelig tid avhentes hos dem. Enhver gårdeier er pliktig til så snart han har mottatt listene, for sig og sin gård å sørge for at listene blir utdelt og innsamlet.

§ 6. Enhver som tar fast eller midlertidig bopel i kommunen, eller som flytter fra en bolig til en annen innenfor kommunens grenser, eller som flytter ut av kommunen for

13 juni. å ta fast eller midlertidig bopel annetsteds, har å melde dette til registerføreren for sig og medlemmene av sin husstand med oppgivende av de flyttendes fulle navn, fødselsår og fødselsdag samt livsstilling; forsåvidt de øvrige i foregående paragrafer nevnte opplysninger ikke tidligere er meddelt registerføreren, oppgis også disse.

§ 7. Enhver som avgir grunn eller husrum til beboelse av andre, skal melde til registerføreren hvem der på de i § 6 nevnte måte flytter til eller fra hans eiendom eller husleilighet.

§ 8. Fristen for avgivelse av de meldinger, som er foreskrevet i §§ 6 og 7 er 14 dager etterat flytningen fant sted. Medlingen kan skje enten skriftlig eller ved fremmøte (personlig eller ved fullmektig) hos registerføreren. Telefonmeldinger godtas ikke.

§ 9. Ved avgivelse av skriftlig melding skal nedenstående skjema anvendes:

§ 10. Når folkeregistrets virksomhet er begynt, bortfaller melding til politimesteren efter lov om fattigvesenet av 19 mai 1900 § 19, likesom innflytningsattester, efter samme tidspunkt for fremtiden skal forevises for registerføreren, og utflytningsattester utstedes av ham. Registret fører dog ikke særskilt fortegnelse over innflyttede.

§ 11. Overtredelse av nærværende vedtekter medfører straff efter straffelovens § 339.

13 juni.

Flytningsmelding.

Herved meldes til Mo folkeregister, adr. Mo i Rana, at
nedenanførte personer den 193..... er
flyttet

fra vei (gate) nr. etasje }
eller eiendommens navn og beliggenhet } gnr. bnr.
til vei (gate) nr. etasje }
eller eiendommens navn og beliggenhet } gnr. bnr.

NB. På samme blankett må bare opføres de personer som følges ad
i flytningen d. v. s. flytter fra samme sted til samme sted.

1.	Fult navn (Det daglige navn underskrives, for hustru og enker tilføies pikenavn).	Livsstilling og er- hverv (arbeidsgiver, arbeidssted). Her angis for losjerende og tjenere tillike hos hvem de bor.	Fødselsår og -dag, Fødested.	Ekteskapelig stilling.	Når innflyttet til Mo.	Statsborgerforhold	Når innflyttet til landet.	Hjenstavn ved inn- fl. til Mo.
2.								
3.								
4.								
5.								
6.								
7.								
8.								
9.								
10.								
11.								
12.								

..... i den 193.....

(Anmelderens navn og stilling)

Underskrift av den flyttendes husvert
med påført nøiaktig adresse.

NB. Denne anmeldelse skal utfylles nøiaktig og innleveres
til Mo folkeregister. Den kan også i frankert konvolutt,
og på anmelderens eget ansvar for riktig fremkomst
sendes i posten til folkeregistret. For å være gyldig må
den være underskrevet av anmelderen.

13 juni. **Skriv** frå Landbruksdepartementet.

Med heimel i § 14 i lov om jakt og fangst frå 20 mai 1899, jfr. kongeleg resolusjon frå 25 september 1931 gjev departementet med dette løyve til felling av bever til solenge i Hægebostad herad, Vest-Agder fylke, i tida frå og med 15 oktober til og med 30 november på etternemnde vilkår:

Eigar av bruksnummer av areal inntil 1 000 dekar kan fella 1 bever, av areal yver 1 000 dekar inntil 3 000 dekar 2 bever, og av areal yver 3 000 dekar 3 bever.

Etter den nemnde lova er fangst av bever forboden, like eins øydeleggjing eller ugreide av beverhus.

Sal og utførsle av skinn av norsk bever skal til solenge vera tillaten når skinnnet på den høgre forlabben er forsynt med segl frå lensmannen i det distriktet der dyret er felt.

For å få stampling som nemnd, må beverskinnet verta førd til vedkomande lensmann.

Er det grunn til å dra i tvil oppgåva frå vedkomande om at beveren er felt i lovleg jakttid og på lovleg vis, skal lensmannen krevja nærmare prov i så måte fyrr han stemp- lar skinnnet.

13 juni. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet.

I medhold av lov om motorvogner av 20 februar 1926, § 21 II første ledd, jfr. lov av 6 juni 1930 og 2 juni 1933 bestemmes for Vestre Toten herred, Opland fylke, som gjeldende inntil videre følgende angående bevillings- tvang for erhvervsmessig lastebilkjøring:

På de offentlige veier innen Vestre Toten herred må erhvervsmessig lastebilkjøring uten rute ikke drives av andre enn dem som får tillatelse dertil av politimesteren. De nær- mere bestemmelser og regler bl. a. angående antallet av så- danne tillatelser, takster, avgift for særskilt registrering, kontroll m. v. kan fastsettes av formannskapet efter forslag fra politimesteren. Takstene skal derhos forelegges fylkes- veistyret til godkjennelse for de strekningers vedkommende hvor det er gitt tillatelse til bilrutedrift.

Undtatt fra foranstående bestemmelser er kjøring fra sted utenfor herredets grenser til eller gjennom herredet samt veivesenets transporter.

Når det av hensyn til trafikken er nødvendig å sette inn flere vogner enn dem som har tillatelse, kan lensmannen for enkelt gang gi tillatelse for andre vogner.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

14 juni.

Med hjemmel i § 44 i lov angående jakt og fangst av 20 mai 1899 og kongelig resolusjon av 25 september 1931 fastsettes herved begynnelsestiden for jakt på tiur, røi, århane, århøne, jerpe og rype til 15 september i Buskerud fylke.

Denne bestemmelse gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1939.

Overtredelse av denne bestemmelse er belagt med straff.

Skriv frå Landbruksdepartementet.

14 juni.

Med heimel i § 22 i lov frå 20 mai 1899 om jakt og fangst og kongeleg resolusjon frå 25 september 1931 vert med dette gjeve løyve til å nytta gift til fangst av rovdyr til solenge i Eikefjord herad, Sogn og Fjordane fylke.

Gift må ikkje leggjast ut fyrr 1 november og må innsamlas og gjerast til inkje innan 1 mai kvart år.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

14 juni.

I medhold av lov nr. 4 av 9 juli 1926 § 3, 2 ledd stadfestes herved et av Namsskogan herredstyre, Nord-Trøndelag fylke, i møte 30 april 1938 fattet vedtak hvorved bestemmes at enhver eier eller besidder av hund i herredet skal holde hunden i bånd eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet, i den tid bufé beiter (1 mai—15 oktober).

Denne bestemmelse skal dog ikke gjelde hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller besidder.

Skriv frå Justisdepartementet.

14 juni.

Etter fullmakt gjevi ved kongelege resolusjonar frå 16 januar 1925 og 19 august 1932 har departementet i samhøve med lov nr. 1 frå 6 juni 1891 um politivedtekter for heradene i riket, lov frå 22 mai 1875 um retten til å halda dramatiske og andre offentlege framsyningar m. v. og lov nr. 3 frå 17 juni 1932 um tillegg til politilovgjevingi stadfest vedtaket åt Brekke heradstyre, Sogn og Fjordane fylke, i møte 23 april 1938 um politivedtekt.

Vedtekta lyder so:

§ 1. På ålmannveg (d. e. alle vegar, plassar, bryggjer eller tilgjenge der det er ålmenn ferdsle eller er etla til ålmenn ferdsle) må det ikkje finnast opplau, samanstiming av folk, skriking, ståk, slagsmål, uvyrda åtferd, so den offentlege orden vert skipla, vegfarande folk hindra eller ferdsle meinka.

14 juni. § 2. På eller tett innåt ålmannveg er det forbode å danse, spele kort, drikke eller bjode rusdrikk. Likeeins er det forbode å skjote, brenne av fyrverk, dynamitt eller anna sprengto, kaste ball, snøball, stein eller anna som kann skade eller meinke ferdsla.

På eller innåt ålmannveg må ein handsama skjotevåpen og drive sprengjingsarbeid med sers varsemd.

§ 3. Politiet kann heilt eller delvis nekte leik og skreiding på ski, kjelkar, sparkstytting eller liknande på nærare fastsette vegar.

§ 4. Bind ein hestar eller andre dyr nær ålmenn veg, må det vere so forsvarleg gjort at dei ikkje kann slita seg. Heller ikkje må dei nå burt i vegen.

Oksar som er olme eller ustyrlege, eller andre dyr som er fårlege for ålmenn trygd, må ikkje gå lause på eller i nærleiken av ålmenn veg.

§ 5. Sinte hundar eller hundar som viser hug til å fare mot folk, hestar, sykklar eller liknande og valde ulempe, skal eigarane halde burte frå ålmenneveg. På ålmannveg må ingen terge hundar, hissa dei ihop eller hisse dei på nokon.

§ 6. Lovleg opsette plakatar og kunngjeringar må ikkje verte øydelagde eller skjemde. I eller ved ålmenn veg er det forbode å leggje glas, spikar, fruktskal eller anna som kann vere til skade eller til meins for nokon eller skjemme ut staden.

§ 7. Offentleg framsyningar, konsertar og fyrestellingar av alle slag — kyrkjekonsertar og tilstellingar for velgjerdsfyremål undanteke — skal ikkje haldast utan skriftleg løyve frå politiet for kvar gong. Heller ikkje må nokon utan skriftleg løyve frå politiet som næring halde offentleg dans eller liknande. Løyvet vert gjeve til ein einskild person og politiet kann når som helst ta løyvet attende.

Slike tilstellingar må vere slutt kl. 2 om natta.

§ 8. Utan løyve frå politiet må ingen halde samkome med dans eller onnor samkome av berre eller for største parten selskapeleg eller underhaldande art dersom det er ålment tilgjenge, eller tilgjenge for lagslemer eller liknande.

Løyve vert gjeve til einskild person som den ansvarlege.

Som vilkår for løyvet kann politiet

- fastsetje avgrensingar til visse dagar eller visse tider av døgret, likevel ikkje lenger enn til kl. 2 natt.
- krevje at det på møtestaden, so lenge samkoma vare, er til stades ordensvern som er godkjent av politiet,
- krevje høveleg betaling til ekstra politiopsyn på og utanom møtestaden. Forskotsbetaling kann krevjast.

Offentleg tillysing er forbode før løyve er gjeve. Eit 14 juni. gjeve løyve kann politiet når som helst ta tilbake.

Ordensvernet har som plikt å sjå at alt går sømeleg og fredeleg for seg. Politiet kann krevje hjelp av ordensvernet t. d. ved arrestasjonar på eller ved møtestaden.

§ 9. Brot på desse vedtekter vert straffa etter § 339 andre leden i straffelova, soframt ikkje strengare straffevetak vert å nytte.

Skrivelse fra Justisdepartementet.

15 juni.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925 jfr. lov av 28 mai 1881 nr. 6 om politivedtekter for rikets ladesteder har Justisdepartementet stadfestet N a m s o s bystyres vedtak i møte 19 mai 1938 om at det i politivedtekten § 52 skal inntas følgende bestemmelse:

Formannskapet kan bestemme at drosjebilene fra nærmere fastsatt tid skal ha anskaffet taksameter.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

15 juni.

I medhold av lov av 14 juli 1893 § 1, jfr. kongelig resolusjon av 7 desember 1923 stadfester departementet herved et av T u n e herredstyre, Østfold fylke, i møte 5 mars 1938 fattet vedtak om vedtekter for bruk av piggetråd.

Vedtektene lyder slik:

§ 1. Piggetråd kan anvendes til gjerder innen T u n e herred, men gjerdene må være tilstrekkelig tette og solide til å frede for hest og storfe, og må i det hele tilfredsstille gjerdeovens bestemmelser.

§ 2. Langs offentlig vei må piggetrådgjerde ikke benyttes uten at fylkesveistyret på forhånd i hvert enkelt tilfelle har gitt tillatelse til det. Langs private gårds- eller skogsveier og langs private gangstier kan anbringes piggetrådgjerde i overensstemmelse med vedtektenes § 1, dog må gjerdet ikke settes nærmere grøftekanten eller stien enn 63 cm og avstanden mellom gjerdene må være minst 3 meter.

§ 3. Tidligere av piggetråd opførte gjerder må ikke i strid med foranstående regler repareres med piggetråd.

§ 4. Overtredelse av disse bestemmelser er belagt med straff.

Skriv frå Socialdepartementet.

16 juni.

Etter fullmakt gjeve ved kongeleg resolusjon frå 25 april 1924 stadfester departementet hermed i samhøve med lov nr. 5 frå 25 juli 1913 med nokre redaksjonelle brigde vedtaket å t B r e i m heradstyre Sogn og Fjorane fylke, i møte 25 mai

16 juni. d. å. om ny vedtekt om stengjingstid for utsalsstader.

Vedtekta gjeld inntil vidare å rekna frå og med 11 juli d. å. Den eldre vedtekta fell burt frå same dagen.

Vedtekta lyder so:

§ 1.

A. Utsalsstader for varor skal med dei nedannemnde undantak på yrkedagar vera stengde frå kl. 19 til kl. 9.

Påske-, pinse-, jol- og nyårsaften stengjast kl. 17 og 17 mai kl. 13.

B. På sun- og helgedagar haldast heilt stengt.

§ 2. I stengjingstida må kunder ikkje verta latne inn, men dei som er komne inn fyre stengjingstid kan verta ekspedera etter stengjingstid.

§ 3. Brot på desse vedtekter vert straffa etter lova. Jfr. § 339, 2 i straffelova.

16 juni. **Skrivelse fra Socialdepartementet.**

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 med enkelte redaksjonelle endringer beslutning av Vega herredstyre, Nordland fylke, i møte 28 mai 1938 om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 4 juli d. å. fra hvilken dag den eldre vedtekts bestemmelser ophører å gjelde.

Vedtekten lyder så:

§ 1.

A. Utsalgssteder for varer skal med nedennevnte undtagelse på hverdager være lukket fra kl. 19,30 til kl. 9.

Påskeaften, pinseaften og julaften lukkes kl. 15 og 1 mai og 17 mai kl. 13.

B. På søn- og helligdager holdes alltid helt lukket.

§ 2. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. Det er dog tillatt etter lukningstid å ekspedere kunder som er kommet inn før lukningstid.

§ 3. Bensinstasjoner omfattes ikke av vedtektenes bestemmelser.

§ 4. Provisantering og leveranse til dampskiber og fiskefartøier kan skje uten hinder av vedtektenes bestemmelser.

§ 5. Overtredelse av bestemmelsene i denne vedtekt straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.

17 juni. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I de av Arbeidsdepartementet under 8 mai 1937 fastsatte innskrenkende bestemmelser for skyssing med

motorvogn over 8 seter utover Møre og Romsdal 17 juni.
fylkesgrense til Oslo, eller sted innen en avstand av minst
200 km fra samme, utgår bestemmelsenes første punktum
og erstattes med følgende:

Skyssing med motorvogn utover Møre og Romsdal fyl-
kesgrense til Oslo eller sted innen en avstand av minst 200
km fra Oslo må ikke foregå uten særskilt tillatelse av politi-
mesteren (lensmannen) i det distrikt hvor vedkommende
vogneier er hjemmehørende.»

Videre inntas efter de nuværende bestemmelser som nytt
avsnitt følgende:

«Undtatt fra foranstående bestemmelser er kjøring med
motorvogn over 8 seter. Tillatelse til sådan kjøring gis av
Arbeidsdepartementet, i tilfelle på nærmere vilkår.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.»

Lov om bruk av røntgenstråler og ra- 18 juni.
dium m. v. Nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 24 mai
1938 sålydende:

§ 1. Til vern om liv og helse og for å gjøre anlegg
og apparater mest mulig virksomme og gagnlige for syke,
kan Kongen eller den han bemyndiger, gi almindelige for-
skrifter om bruk av røntgenstråler i medisinsk øiemed,
samt om melding og godkjenning av og tilsyn med anlegg,
apparater og materiell for slike stråler.

Det samme gjelder bruk av radium og radioaktive
stoffer og deres forbindelser.

Når det ansees påkrevd, kan vedkommende departe-
ment eller tilsynsmyndighet i det enkelte tilfelle gi særskilte
forskrifter og pålegg om innretning og drift av anlegg og
apparater som går inn under denne lov.

§ 2. I forskrifter efter § 1 kan gis bestemmelser om
utdannelse, arbeidstid og arbeidsvilkår m. v. for dem som
bruker eller arbeider med stråler eller stoffer som nevnt,
og om at de skal undergis regelvisst lægetilsyn.

Videre kan bestemmes at anlegg og apparater for slike
stråler og stoffer ikke må tas i bruk, og at apparater og
materiell ikke må selges her i landet, før de er undersøkt
og godkjent av vedkommende tilsynsmyndighet. Godkjen-
ningen kan kalles tilbake når tilsynsmyndigheten finner
grunn til det. Den er ikke til hinder for at der senere gis
ytterligere forskrifter eller pålegg om innretning og drift
av anlegg og apparater.

18 juni. § 3. Eier eller bruker av anlegg, apparater eller stoffer
Nr. 1. som går inn under denne lov, kan pålegges å betale avgift for godkjenning og tilsyn efter regler og satser som departementet bestemmer. Slik avgift kan også pålegges selger av apparater og materiell for undersøkelse og godkjenning.

§ 4. Blir de forskrifter eller pålegg som gis efter denne lov, ikke etterkommet innen den frist som er satt, kan departementet eller tilsynsmyndigheten forby bruk av vedkommende anlegg, apparater eller stoffer.

Det samme gjelder hvis vedkommende undlater å gi tilsynsmyndighetene de opplysninger som forlanges, eller nekter dem adgang til anlegg m. v.

§ 5. Overtredelse av de bestemmelser som gis i medhold av denne lov, straffes med bøter eller fengsel inntil 3 måneder.

Det samme gjelder overtredelse av forbud nedlagt efter § 4.

§ 6. Kongen kan bestemme at denne lov også skal gjelde bruk av røntgenstråler, radium og radioaktive stoffer i annet øiemed enn nevnt i § 1.

Han kan også gjøre loven gjeldende for stoffer og apparater som frembringer andre slags elektriske stråler, såsom ultrafiolette stråler (høifjellssol), lys, varmestråler (diatermi), kortbølger, høifrekvente strømmer og lignende.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 18 juni 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

18 juni. Lov om forandring i lov om sykegymnaster og massører av 19 juni 1936.
Nr. 2.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 2 juni 1938 sålydende:

I.

§ 3, siste ledd, i lov om sykegymnaster og massører av 19 juni 1936 skal lyde således:

I særlige tilfelle kan departementet tillate fravikelse fra de vilkår som er nevnt under nr. 3, når vedkommende

godtgjør på annen måte å ha skaffet sig den nødvendige utdanning og kyndighet. 18 juni.
Nr. 2.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 18^e juni 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om forandringer i lov om maskinister 18 juni.
på dampfartøier av handelsmarinen av 14 Nr. 3.
desember 1917 med forandringer av 1 juli
1926 og 25 juni 1937.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 2 juni 1938 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov om maskinister på dampfartøier av handelsmarinen av 14 desember 1917 med forandringer av 1 juli 1926 og 25 juni 1937 skal herefter lyde således:

§ 2.

I. Certifikat som dampskibsmaskinist av 3dje klasse tilkommer enhver som har

1. fylt 21 år,

2. efter det fylte 15de år arbeidet i verksted i tilsammen 36 måneder, hvorav

a) de første 18 måneder kan være arbeide i stål- eller jernskibbyggeri, smie, kobbersmie, kjeleverksted eller mekanisk verksted — dog ikke over 12 måneder i noen enkelt av nevnte arter av arbeide — og

b) minst de siste 18 måneder skal være arbeide

enten i verksted hvor der tilvirkes eller repareres skibsdampmaskiner eller skibsmotorer,

eller i et av vedkommende regjeringsdepartement godkjent verksted med tilvirkning eller reparasjon av andre dampmaskiner eller motorer — dog så at de siste 12 måneder av denne tid i begge tilfelle skal være optjent i et av vedkommende regjeringsdepartement godkjent verksted med ar-

18 juni.

Nr. 3.

beide med tilvirkning eller reparasjon av skibsdampmaskiner eller skibsmotorer, derav minst 6 måneder med skibsdampmaskiner,

3. efter det fylte 16de år tjenstgjort som fyrbøter, donkeymann, smører, maskinassistent eller maskinist i 12 måneder — hvorav minst 6 måneder som fyrbøter eller donkeymann — ombord i sjøgående dampfartøi med maskin på minst 50 indikerte hestekrefter,

4. tilveiebragt vidnesbyrd fra vedkommende verksted om edruelighet, orden, pålitelighet og praktisk kjennskap til skibsdampmaskinens deler og deres sammen-setning samt fra vedkommende dampfartøis førstemaskinist om edruelighet, orden, pålitelighet og praktisk innsikt i skibsdampmaskinens behandling og

5. bestått den for skibsmaskinister av 3dje klasse fore-skrevne eksamen.

II. Motormaskinist med 3dje klasses sertifikat efter motormaskinistlovens § 2 tilkommer sertifikat som dampskibsmaskinist av 3dje klasse når han

a) har optjent den under I, 2 nevnte verkstedtid,

b) har tjenstgjort 6 måneder som fyrbøter eller donkeymann ombord i sjøgående fartøi med dampmaskin av sådan størrelse at der til dens betjening kreves sertifikat efter § 1. Denne fartstid må være optjent efter at vedkommende har arbeidet de første 24 måneders verkstedtid for erhvervelse av maskinistcertifikat.

III. Motormaskinist med sertifikat av 2nen eller 1ste klasse efter motormaskinistlovens respektive §§ 5 og 8 tilkommer sertifikat som dampskibsmaskinist av 3dje klasse når han

a) har optjent den under I, 2 nevnte verkstedtid,

b) efter å ha erhvervet sådant motormaskinistcertifikat som nevnt (2nen eller 1ste klasse) har optjent halvdelen av den foran under II, b bestemte fartstid.

§ 4.

I. Sertifikat som dampskibsmaskinist av 2nen klasse tilkommer enhver som

1. efter å ha uttjent den i § 2, 2 forlangte arbeidstid har

enten arbeidet i mekanisk verksted i 12 måneder med tilvirkning av skibsdampmaskiner på minst 75 indikerte hestekrefter,

eller arbeidet i 12 måneder i et av vedkommende regjeringsdepartement godkjent verksted med tilvirkning eller reparasjon av skibsdampmaskiner på minst

75 indikerte hestekrefter eller skibsmotorer på minst 18 juni.
125 indikerte hestekrefter, — derav minst 6 måneder Nr. 3.
med skibsdampmaskiner — og ved en arbeidsprøve
godtgjort å ha den tilstrekkelige håndverksmessige
dyktighet,

2. har tjenstgjort i 18 måneder i stilling, hvortil kreves
certifikat som dampskibsmaskinist av 3dje klasse
(§ 3) og
3. har bestått den for dampskibsmaskinister av 2nen
klasse foreskrevne eksamen.

Den under post 1 nevnte verkstedtid kan helt eller
delvis erstattes med fartstid i stilling hvortil damp-
skibsmaskinistcertifikat av 3dje klasse kreves, så-
ledes at 1 dags verkstedtid erstattes med 1½ dags
fartstid.

De nærmere bestemmelser om avholdelse av og
fordringer til den under post 1 nevnte arbeidsprøve
gis av vedkommende regjeringsdepartement.

II. Motormaskinist med certifikat av 2nnen eller 1ste klasse
etter motormaskinistlovens respektive §§ 5 og 8 tilkom-
mer certifikat som dampskibsmaskinist av 2nen klasse
når han

- a) enten efter å ha erhvervet sådant motormaskinist-
certifikat har tjenstgjort i 12 måneder ved maskin
på fartøi med dampmaskin på minst 200 indikerte
hestekrefter, hvorav minst 6 måneder som fyrbøter
eller donkeymann,
eller efter å ha erhvervet certifikat som damp-
skibsmaskinist av 3dje klasse har tjenstgjort 6 måne-
der i stilling hvortil sådant certifikat kreves,
- b) har bestått den prøve i dampmaskinlære som fordres
til eksamen for dampskibsmaskinister av 2nen klasse.

§ 6

I. Certifikat som dampskibsmaskinist av 1ste klasse til-
kommer enhver som

1. efter erhvervelsen av certifikat som dampskibsmaski-
nist av 2nen klasse har
enten tjenstgjort i 24 måneder i stilling hvortil
sådant certifikat kreves (§ 5),
eller tjenstgjort som dampskibsmaskinist av 2nen
klasse og som selvstendig vakthavende 3dje maskinist
på dampfartøi med maskin på minst 1 000 indikerte
hestekrefter i tilsammen 24 månedeer, hvorav dog
minst 12 måneder i førstnevnte stilling og
2. har bestått den for dampskibsmaskinister av 1ste
klasse foreskrevne eksamen.

18 juni. II. Motormaskinist med sertifikat av 1ste klasse efter motormaskinistlovens § 8, som tillike har sertifikat som dampskibsmaskinist av 2nen klasse, tilkommer sertifikat som dampskibsmaskinist av 1ste klasse når han

1. har tjenstgjort 6 måneder i stilling hvortil kreves dampskibsmaskinistcertifikat av 2nen klasse,
2. har bestått den prøve i dampmaskinlære som fordres til eksamen for dampskibsmaskinister av 1ste klasse.

§ 8.

1. Avgangseksamen ved Sjøkrigsskolens maskinlinje gir samme rett som den i denne lov bestemte eksamen for maskinister av 1ste klasse.
2. Enhver som har bestått avgangseksamen ved Sjøkrigsskolens maskinlinje og derefter har optjent 6 måneders verkstedtid i et av vedkommende departement godkjent verksted i arbeide med tilvirkning eller reparasjon av skibsdampmaskiner eller skibsmotorer, tilkommer sertifikat som dampskibsmaskinist av 3dje klasse.
3. Enhver som efter bestemmelsene i foranstående post 2 har fått sertifikat som dampskibsmaskinist av 3dje klasse, tilkommer sertifikat som dampskibsmaskinist av 2nen klasse, når han har optjent 6 måneder av den i § 4, I post 1 nevnte verkstedtid og 12 måneder av den i § 4, I post 2 nevnte fartstid.
4. Tjenstgjøring ved dampmaskinen på marinefartøier regnes som tilsvarende tjenstgjøring ved dampmaskin av samme hestekraft på handelsfartøi.

§ 10, 4de ledd. Inntil en tredjedel av den i §§ 2, I, 4, I og 6, I forlangte tjeneste på dampfartøi kan erstattes med tilsvarende tjeneste på motorfartøi.

§ 27. Kongen treffer bestemmelse om fremgangsmåten ved ansettelse av bestyrere og lærere ved de eksamensberettigede maskinistiskoler og om de kvalifikasjoner de må være i besiddelse av.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 18 juni 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold.

B. Rolsted.

Lov om forandringer i lov om maskinister 18 juni på motorfartøier av handelsmarinen av 9 Nr. 4. februar 1923 med forandringer av 1 juli 1926 og 25 juni 1937.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 2 juni 1938 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov om maskinister på motorfartøier av handelsmarinen av 9 februar 1923 med forandringer av 1 juli 1926 og 25 juni 1937 skal herefter lyde således:

§ 6. Dampskibsmaskinist med sertifikat av 2nen eller 1ste klasse efter dampskibsmaskinistloven av 14 desember 1917 tilkommer sertifikat som motormaskinist av 2nen klasse når han

- a) enten efter å ha erhvervet sådant dampskibsmaskinist-sertifikat har tjenstgjort i 12 måneder ved motoren på fartøi med motor over 200 indikerte hestekrefter, hvorav minst 6 måneder på fartøi med dieselmotor, eller efter å ha erhvervet sertifikat som motormaskinist av 3dje klasse har tjenstgjort 6 måneder i stilling hvortil sådant sertifikat kreves, hvorav minst 3 måneder på fartøi med dieselmotor,
- b) har bestått den prøve i motorlære som fordres til eksamen for motormaskinister av 2nen klasse.

§ 17.

1. Avgangseksamen ved Sjøkrigsskolens maskinlinje gir samme rett som den i denne lov bestemte eksamen for maskinister av 1ste klasse.
2. Enhver som har bestått avgangseksamen ved Sjøkrigsskolens maskinlinje og derefter har optjent 6 måneders verkstedtid i et av vedkommende departement godkjent verksted i arbeide med tilvirkning eller reparasjon av skibsmotorer eller skibsdampmaskiner, tilkommer sertifikat som motormaskinist av 3dje klasse.
3. Enhver som efter bestemmelsen i foranstående post 2 har fått sertifikat som motormaskinist av 3dje klasse, tilkommer sertifikat som motormaskinist av 2nen klasse, når han har optjent 6 måneder av den i § 5 post 1 bestemte verkstedtid og 12 måneder av den i § 5 post 2 nevnte fartstid.
4. Tjenstgjøring ved motoren på marinefartøi regnes som tilsvarende tjenstgjøring ved motor av samme hestekraft på handelsfartøi.

- 18 juni. § 18. Inntil en tredjedel av den i §§ 2, 5 og 8 forlangte
 Nr. 4. tjeneste på motorfartøi kan erstattes med tilsvarende tjeneste på dampfartøi.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 18 juni 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

- 18 juni. **Lov i henhold til konvensjonen mellem**
 Nr. 5. Norge og Finnland av 30 april 1936 om forholdsregler mot at rein kommer over grensen mellem de to riker.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 2 juni 1938 sålydende:

Kapitel I.

Bevoktning m. v.

§1. Reineier er pliktig til å vokte sine rein så det såvidt mulig undgås at de kommer over riksgrensen.

På de i konvensjonens § 2 nevnte gjerdestrekninger trer i alle spørsmål som omhandles i denne lov gjerdelinjen istedenfor riksgrensen. Dette gjelder dog ikke det i samme bestemmelse under nr. 2 nevnte tverrgjerde.

Kapitel II.

Reins grenseoverskridelse m. v.

§ 2. Kommer finsk rein (rein hjemmehørende i Finnland) in på norsk område, skal vedkommende lensmann, når han ved selvsyn har bragt forholdet på det rene, i overvær av et vidne foreta så nøiaktig optelling av dyrene som mulig. I antallet medregnes ikke årets kalver. I tiden fra og med 1 januar til og med 31 mai regnes heller ikke foregående års kalver med.

Foreligger det begrunnet tvil om hvorvidt reinen er hjemmehørende i Finnland, kan nedskytning finne sted i den utstrekning det er nødvendig for å avgjøre dette. Såvidt mulig må kjøre- og trekkrein ikke nedskytes.

Er det voldt skade som efter § 10 er gjenstand for erstatning, skal lensmannen efter foretatt undersøkelse av skaden fastsette erstatningens størrelse. Herunder skal tas

hensyn til hvorvidt norsk rein (rein hjemmehørende i Norge) 18 juni.
har medvirket til skaden. Nr. 5.

Det skal på stedet føres protokoll, hvori innføres resultatet av optellingen med nøyaktigst mulig angivelse av hvor og når reinen er påtruffet samt av øremerker og hårmerker i den utstrekning hvori disse har kunnet konstateres. I tilfelle av nedskytning vedlegges avklipp av øremerker av de drepte dyr. Er det voldt skade som kan kreves erstattet, skal nøyaktig beskrivelse av skadens art samt lensmannens taksering av skaden inntas i protokollen. I denne anføres om reinen er blandet sammen med norsk rein.

Protokollen underskrives av lensmannen og vidnet.

Fylkesmannen kan gi nærmere forskrifter om føring av protokollen.

§ 3. Hvis omstendighetene gjør det hensiktsmessig, kan vedkommende lensmann drive reinen tilbake over grensen og videre frem til nærmeste finske reieneier eller reingjeter som har rein under bevoktning, levere den til ham og kreve skriftlig erkjennelse for mottagelsen.

Har utdrivning funnet sted, skal opplysning herom innføres i den i § 2 omhandlede protokoll.

Er reinen fulgt av eier eller gjeter, plikter denne å hjelpe til ved utdrivningen. Undlatelse eller forsømmelighet straffes med bøter.

§ 4. Når norsk rein som opholder sig i Finnland, drives tilbake over grensen av vedkommende finske myndighet, er nærmeste norske reieneier eller reingjeter som har rein under bevoktning, forpliktet til å motta reinen til midlertidig bevoktning og gi skriftlig erkjennelse for mottagelsen.

Er reinen ved utdrivningen fra Finnland fulgt av eier eller gjeter, plikter denne å hjelpe til ved utdrivningen.

Reieneier eller reingjeter som undlater å opfylle sine plikter efter første og annet ledd, eller som er forsømmelig under utføringen av disse plikter, straffes med bøter.

§ 5. Når det på den i § 2 omhandlede måte er konstatert at finsk rein er kommet inn på norsk område, skal lensmannen snarest mulig sende melding herom til vedkommende finske lensmann. Meldingen skal inneholde opplysning om det som efter §§ 2 og 3 er anført i den der nevnte protokoll. Den skal sendes ved telegram eller telefon, eller hvor dette ikke lar sig gjøre, ved brev. Skjer meldingen ved telefon, skal den snarest mulig bekreftes skriftlig.

Er den finske rein blandet sammen med norsk rein på sådan måte, at lensmannen finner at utskilling må foretas, skal han i meldingen meddele dette og samtidig eller i særskilt meddelelse snarest mulig derefter fastsette tid og sted

18 juni. for utskillingen. Samtidig skal han underrette de norske
Nr. 5. reineiere hvis rein er sammenblandet. Utskilling kan om nødvendig fastsettes uhindret av tidsfristen i lov om reindriften av 12 mai 1933 § 68, 3 ledd.

Lensmannen plikter å sørge for at utskillingen kan holdes til den fastsatte tid.

Eierne av den sammenblandede rein er pliktige til selv eller ved stedfortreder å hjelpe til ved utskillingen. Lensmannen kan i tilfelle leie nødvendig hjelp.

Reineier som undlater å opfylle sine plikter efter foregående ledd eller som viser forsømmelighet under oppfyllelsen, straffes med bøter.

§ 6. Er ikke norsk rein som ulovlig opholder sig i Finland, drevet tilbake til Norge, plikter vedkommende norske lensmann, så snart han har mottatt den i konvensjonens § 17 omhandlede melding, å sørge for at reinen blir avhentet uten opphold. Må utskilling holdes, skal reinen avhentes til den for utskillingen fastsatte tid.

Lensmannen skal straks underrette vedkommende norske reineiere, som enten personlig eller ved stedfortreder plikter å avhente reinen uten opphold eller til den for utskillingen fastsatte tid. Sørger ikke eieren for avhentning av reinen, skal lensmannen avhente den.

Reineier som undlater å opfylle sine plikter efter foregående ledd, eller som viser forsømmelighet under oppfyllelsen, straffes med bøter.

§ 7. Lensmannen fastsetter godtgjørelsen for midlertidig bevoktning i henhold til § 4, første ledd. Fastsettelsen kan innen en måned forelegges fylkesmannen til endelig avgjørelse.

Vedkommende reineiere er ansvarlige en for alle og alle for en for omkostninger ved midlertidig bevoktning, utskilling og avhentning av norsk rein. Beløpet skal om nødvendig utredes forskuddsvis av offentlige midler. Det kan inndrives ved utpantning efter fylkesmannens ordre.

Den reineier som har betalt omkostninger, kan i tilfelle hos sine medansvarlige kreve tilbakebetalt den forholdsmessige andel som ikke gjelder hans rein.

§ 8. Fylkesmannen kan bemyndige en eller flere hederlige og pålitelige personer som ikke har reindrift som hovednæringsvei, til på lensmannens vegne å utføre det som i §§ 2, 3, 5, 6 og 7 er pålagt denne.

Fylkesmannen skal meddele vedkommende landshøvding i Finland de bemyndigede personers navn og adresse.

§ 9. Når det er sendt melding overensstemmende med § 5, har Norge rett til å kreve som betaling for den finske

reins ulovlige opphold 12 % eller, hvis reinen er påtruffet i 18 juni. tiden fra og med 1 november til og med 30 april, 8 % av verdien av de optalte dyr. Betalingen tilfaller statskassen. Nr. 5.

Har nedskytning funnet sted, kommer verdien av de nedskutte dyr til fradrag i betalingen. De nedskutte dyr skal om mulig selges til inntekt for statskassen.

Påtreffes reinen på norsk grunn etter at 20 dager er forløpet fra avsendelsen av den i § 5 omhandlede melding, eller, om utskilling må holdes, fra den for utskillingen fastsatte dag, blir forholdet å betrakte som ny grenseoverskridelse selv om reinen ikke har vært utdrevet eller avhentet.

§ 10. Skade voldt norske innvånere av rein hjemme hørende i Finnland eller av reinens eiere eller gjeterer og skade voldt staten derved at de finske eiere eller gjeterer har tatt virke i statsskog, skal erstattes. Dog kan erstatning ikke kreves for skade i statsskog voldt av dem som har oppholdt sig i Norge for å drive reinen tilbake til Finnland eller for å avhente den, når det ikke er voldt større skade enn nødvendig.

§ 11. Omkostninger som voldes ved offentlige tjenestemenns og de i § 8 nevnte stedfortrederes reiser, ved optelling, utdrivning, bevoktning og utskilling, avgivelse av melding (§ 5) og andre forføininger i anledning av finsk reins overskridelse av grensen, erstattes med det beløp som fastsettes av fylkesmannen, dog ikke med mere enn 5 % av de optalte reins verdi.

§ 12. Hvis antallet av de på samme dag optalte rein ikke overstiger ti, kommer bestemmelsene i §§ 6, 9 og 11 ikke til anvendelse.

I dette tilfelle kan nedskytning bare finne sted hvis det er voldt skade som efter § 10 kan kreves erstattet.

§ 13. Den verdi hvorefter den i § 9 fastsatte betaling og den i § 11 omhandlede erstatning skal beregnes, fastsettes for hvert kalenderår før årets begynnelse på den i konvensjonens § 25 omhandlede måte.

§ 14. Det påligger vedkommende lensmann og de personer som i medhold av § 8 er bemyndiget til å handle på lensmannens vegne, å føre en av fylkesmannen autorisert bok, hvori det i kronologisk orden skal innføres alt som er passert vedkommende reins grenseoverskridelse. Navnlig skal innføres:

1. ordlydende gjengivelse av melding som er sendt i henhold til § 5, med nøiaktig angivelse av når og på hvilken måte den er sendt;
2. melding som er mottatt fra de finske myndigheter om at norsk rein er kommet inn i Finnland, med nøiaktig

18 juni. gjengivelse av meldingens innhold og angivelse av når
 Nr. 5. og hvorledes den er mottatt;

3. opplysning om hvad det er foretatt i anledning av sådan melding som under 2 nevnt;

4. spesifisert opgave over de omkostninger som i henhold til § 11 kan kreves helt eller delvis refundert av Finnland.

Videre skal innføres opplysning om mulige mangler ved de i konvensjonens § 2 nevnte gjerder og hvad det i den anledning er foretatt, jfr. § 19.

§ 15. Utskrift av den i § 2 omhandlede protokoll sendes til fylkesmannen snarest mulig efter forretningens avholdelse. På samme måte sendes hvert halvår utskrift av den i § 14 nevnte bok. Fylkesmannen skal straks sende gjenpart av de mottatte utskrifter til vedkommende landshøvding.

§ 16. Tidligst tre måneder efter mottagelsen av den i § 15, første punktum, omhandlede utskrift fastsetter fylkesmannen de beløp som skal betales i henhold til § 9.

Ved hvert halvårs utløp skal fylkesmannen sende vedkommende landshøvding opgave over disse beløp samt over erstatninger efter §§ 10 og 11, som i henhold til konvensjonens § 26 kreves utredet av offentlige finske midler.

De beløp som vedkommende finske landshøvding krever i henhold til konvensjonens § 26, skal fylkesmannen utbetale av statskassens midler straks han har mottatt opgaven.

Vedkommende reineiere plikter å refundere statskassen beløpene som kan inndrives ved utpantning efter fylkesmannens ordre.

Kapitel III.

Forskjellige bestemmelser.

§ 17. Bestemmelsene i denne lov har ikke anvendelse på kjøre- og trekkrein som Norges eller Finnlands innvånere benytter på reiser i det annet rike. Dog må sådanne rein ikke beite på de områder i nærheten av boplasser, som bestemmes av vedkommende rikes myndigheter.

Det som er bestemt i første ledd gjelder også kjøre- og trekkrein som benyttes av innvånere av de to riker, når de ferdes langs riksgrensen mellem Njuolasjokkas sammenløp med Skietsamjokka og grenserøs nr. 343.

De innvånere av de to riker som er bosatt langs Skietsamjokka nordenfor Njuolasjokkas munning og langs Anarjokka og Tanaelven til Levajokkas munning, skal ha adgang til beite for sine kjøre- og trekkrein på de steder på det annet rikes område, som bestemmes av dette rikes myndigheter, og med de tidsbegrensninger for hvert enkelt sted, som disse myndigheter fastsetter.

Reinen skal under beiting på det annet rikes område 18 juni. holdes bundet. Nr. 5.

Norske flyttlapper som vår og høst flytter med sine reinhjorder langs de ovennevnte elver, kan benytte flytteveier over finsk område på de av vedkommende finske myndigheter fastsatte steder og tider, dog uten å la reinen beite på disse steder. Samme adgang skal norske reineiere som om sommeren søker beite for sine rein østenfor Pasvik, ha til å benytte flytteveier over finsk område mellom Jarfjordbotn og Klistervatn. På den annen side skal finske lapper under flytning kunne benytte flytteveier over norsk område efter nærmere bestemmelse av vedkommende norske myndigheter.

Overtredelse av foranstående bestemmelser straffes med bøter.

Nærværende lov er ikke anvendelig på slakterein som under betryggende vaktning lovlig innføres.

§ 18. Når vedkommende landshøvding anmoder om det, skal fylkesmannen tilstille ham fortegnelse over de i norske grenseområder registrerte reinmerker.

Lappefogden skal såvidt mulig påse at det ikke registres nye norske merker som lett kan føre til forveksling med merker som tidligere er registrert i Finnland.

§ 19. Lensmennene plikter på sine reiser ved grensen å føre tilsyn med de i henhold til konvensjonen opførte gjerder og uten utgift for Finnland å rette feil som kan utbedres uten omkostninger eller vesentlig tidsspille. Om feil som ikke kan rettes på denne måte, skal forsåvidt angår de i konvensjonens § 2 nevnte gjerder skriftlig underretning sendes til den finske ansvarshavende for gjerdebyggingen eller gjerdets vedlikehold. Forsåvidt angår de i konvensjonens §§ 13 og 14 omhandlede gjerder sendes underretning til fylkesmannen.

§ 20. Den som forsettlig beskadiger noen av de i konvensjonens § 2 nevnte gjerder eller åpner grind i noe av dem uten å sørge for at den på behørig måte stenges, straffes med fengsel inntil 6 måneder, uten adgang for domstolene til å fastsette at fullbyrdelsen av straffen skal utstå.

Er handlingen forøvet uaktsomt, er straffen bøter.

Gjerningsmannen plikter å erstatte voldt skade.

Påtalemyndigheten skal såvidt mulig søke spørsmålet om erstatning avgjort i forbindelse med straffeforfølgningen.

Straffesak eller erstatningssak anlegges i det rike hvor gjerningsmannen er bosittende.

§ 21. Kongen bestemmer hvilken godtgjørelse lensmannen eller hans stedfortreder (jfr. § 8) har krav på i anledning

18 juni. av optellingsforretning og vurdering av voldt skade (§ 2),
 Nr. 5. utdrivning (§ 3), utskilling (§ 5), avhenting (§ 6) og arbeide
 med reingjerdene (§ 19).

På samme måte fastsettes godtgjørelsen til det i § 2
 nevnte vidne.

§ 22. Denne lovs §§ 19, 20 og 21 trer i kraft straks,
 lovens øvrige bestemmelser fra den tid Kongen fastsetter.

Fra den tid denne lov trer i kraft i sin helhet, opheves
 lov av 24 juli 1827 angående straff for overtredelse av den
 8de artikkel i grensekonvensjonen med Russland av 14/2 mai
 1826 forsåvidt angår rein, og lov av 29 juni 1923 i henhold
 til konvensjonen mellom Norge og Finnland av 3 mars 1922
 angående overensstemmende forholdsregler til forebyggelse
 av, at rein kommer over grensen mellom de to riker.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
 og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 18 juni 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

18 juni. Lov om forandring i lov om handel med
 Nr. 6. kraftfôr, kunstgjødning og såvarer av 27
 juni 1924.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 2 juni
 1938 sålydende:

I.

I lov om handel med kraftfôr, kunstgjødning og såvarer
 av 27 juni 1924 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 1. Ved kraftfôr forstås i denne lov teknisk eller indu-
 strielt behandlede fôrstoffer av organisk eller mineralsk op-
 rinnelse, herunder også mineralnæring og mineralfôrblan-
 dinger samt mølleavfallsstoffer, korn og belgfrukter m. v.
 som frembys til salg som fôr. Undtatt fra lovens bestemmel-
 ser er dog hel mais.

Ved kunstgjødning forstås i denne lov teknisk eller indu-
 strielt behandlede gjødselsstoffer samt «gjødningkalk» (av-
 fallskalk og kalkstensmel). Renovasjonsgjødsel, pudret og
 lignende inngår ikke under loven.

Kongen bestemmer hvilke frøslag som går inn under
 loven.

Videre kan Kongen bestemme at visse varesorter og
 partier under en viss størrelse skal være undtatt fra lovens
 bestemmelser.

§ 2. Tilvirkning, innførsel og omsetning av de varer 18 juni. som inngår under loven, skal være underkastet tilsyn efter Nr. 6. Kongens nærmere bestemmelser.

Til gjennomførelse av dette tilsyn kan Kongen bl. a.:

- a. Forby innførsel, tilvirkning og salg av mindreverdige kraftfôr og kunstgjødsel, som ikke tilfredsstiller de kvalitetskrav som finnes ønskelige.
- b. Forby innførsel av kraftfôrblandinger og kunstgjødselblandinger samt bestemme at tilvirkning og salg av sådanne blandinger bare kan skje på de betingelser som fastsettes av vedkommende departement.
- c. Forby innførsel av utenlandsk såvare som gå grunn av sitt avlssted ikke ansees skikket til bruk i Norge, eller som ikke tilfredsstiller de kvalitetskrav som finnes ønskelige.
- d. Gi forskrifter for emballering, farving og merking av utenlandsk såvare, som tillates innført.
- e. Forby salg og avhendelse av såvare som ikke tilfredsstiller de kvalitetskrav som finnes ønskelige.
- f. Påby forretninger som handler med såvarer å ha rense- og sortieranlegg som er godkjent av vedkommende departement.
- g. Påby korn- og frørenserier å utta prøver til analyse av rensede såvarepartier, samt forby tilbakelevering eller avhendelse av avrensningsfrø og frøpartier som ikke tilfredsstiller de krav til renhet som finnes ønskelige, med mindre ugressfrøets spireevne på forhånd er ødelagt.

Likeledes kan Kongen bestemme at enhver som innfører, tilvirker, selger eller formidler salg av kraftfôr, kunstgjødsel og såvarer, skal gjøre anmeldelse herom til vedkommende departement og føre de bøker som av dette ansees nødvendig for en virksom kontroll.

Med undtagelse av de forholdsregler som kan iverksettes efter bokstav g. i denne paragraf, skal lovens bestemmelser ikke gjelde produsent av korn, belgfrukter eller såvarer, eller den som omsetter sådanne varer av egen produksjon, med mindre selgeren driver handel med kraftfôr eller såvarer. Salg fra torv eller ved auksjon og likedan salg som kunngjøres i avis eller tidsskrift, ved rundskrivelse, prisliste eller på annen offentlig måte, skal dog i den her omhandlede forbindelse ansees som handel med såvarer.

§ 3, 1 punktum.

Enhver som holder til salgs, selger eller formidler salg av de varer som går inn under denne lov, skal på faktura,

18 juni. ved merke på emballasjen eller lignende gi kjøperen opgave
Nr. 6. over varens innhold og beskaffenhet grunnet på offisiell norsk analyse.

§ 4, 3 ledd.

Prøven skal av tollvesenet straks innsendes til vedkommende distrikts landbrukskjemiske kontrollstasjon eller Statens frøkontroll med opgave over importørens navn, varens betegnelse og merke, partiets størrelse og datum for prøveuttagningen samt prøveuttagerens navn.

§ 5, 2 ledd.

De tilsynsførende myndigheter eller de departementet bemyndiger dertil, har adgang til ethvert renseri samt lager eller oplag av de varer som går inn under loven og til ethvert utsalg, hvor sådanne varer falbys, og har rett til å utta prøver til undersøkelse. Undersøkelsen utføres uten avgift.

§ 7, 1 ledd.

Overtredelse av bestemmelsene i denne lov eller de i medfør av den utferdigede forbud, påbud og forskrifter straffes med bøter, forsåvidt strengere straff ikke er forskyldt efter den almindelige borgerlige straffelov.

II.

Denne lov trer i kraft fra den dag Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 18 juni 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

18 juni. Lov om forandring i lov om Aktieselska-
Nr. 7. pet Den Norske Industribank av 10 juli 1936.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 2 juni 1938 sålydende:

I lov om Aktieselskapet Den Norske Industribank av 10 juli 1936, skal følgende bestemmelser herefter lyde således:

§ 9. Som nytt annet ledd innskytes:

Efter enstemmig styrevedtak kan takst foretas av to eller en takstmann. På grunnlag av en slik takst kan dog styret ikke bevilge lån over kr. 100 000.

§ 11, annet og tredje ledd.

18. juni.

Nr. 7.

Reglene om pantsettelse av tilbehør, råstoffer, driftsmidler og produkter får anvendelse selv om låntageren ikke eier den faste eiendom som bedriften er knyttet til, men bare har en tinglyst bruksrett til denne.

Når en fordring på en bestemt pengesum er sikret ved pant som i foregående ledd bestemt, kan det efter forfallstid søkes dekning av pantet uten at det først anlegges søksmål. Er summen ikke bestemt angitt ved pantsettelsen, må den være fastsatt enten i et tvangskraftig grunnlag eller ved en skriftlig erkjennelse som er bekreftet av en notarius, lensmann, forliksmann eller sakfører eller av to vitterlighetsvidner. Dekning kan ikke kreves uten at eieren minst 1 måned i forveien har fått forkynt påkrav med varsel om at tvangsauksjon vil bli begjært såfremt det skyldige beløp ikke betales. Banken kan selv foreta forkynnelsen gjennom anbefalt brev efter reglene i loven om tvangsfullbyrdelse § 13, siste ledd. Påkrav kan undlates dersom saksøkte ikke har kjent opholdssted i riket og han heller ikke har noen kjent fullmektig her, som kan ta imot forkynnelsen. Auksjon kan da begjæres én måned efter forfall. For tvangsauksjonen og fullbyrdelsen for øvrig får lov om tvangsfullbyrdelse av 13 august 1915 tilsvarende anvendelse, dens 9 kapitel, hvor løsøret selges sammen med den tinglyste bruksrett over fast eiendom som pantsettelsen er skjedd i tilknytning til, og dens 11 kapitel, hvor løsøret selges særskilt. Forut for sådant salg kan gjenstandene kreves satt ut av eierens besiddelse overensstemmende med nevnte lovs § 93.

§ 12, 1 ledd.

Lånet skal tilbakebetales i hele eller halvårlege avdrag i løpet av et tidsrum som styret fastsetter under hensyntagen til lånets øiemed og størrelse, anleggets art og beregnelige levetid. Tilbakebetalingstiden må ikke i noe tilfelle overstige 25 år for lån til industrielle bedrifter og 35 år for lån til kraftverker og hoteller, hvis låntageren selv eier den faste eiendom, som anlegget er knyttet til, og ellers 10 år. Har lånet ikke første prioritet, bør dette tas i betraktning ved fastsettelsen av avdragstiden.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 18 juni 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

18 juni. Lov om forandring i lov om erhvervelse
Nr. 8. av skog av 18 september 1909.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 2 juni 1938 sålydende:

Lov om erhvervelse av skog av 18 september 1909 § 6, tredje ledd skal herefter lyde:

Til erhvervelse gjennom tvangsauksjon, derunder også auksjon i henhold til konkurslovens § 127, er tillatelse ikke nødvendig for norske kommuner, korporasjoner og stiftelser, som har helt norsk styre med sete i Norge, og hvis formål er almenntilleg, Norges bank, Kongeriket Norges hypotekbank, Den norske arbeiderbruk- og boligbank, Den norske stats småbruk- og boligbank, Norges kommunalbank, Aktieselskapet Den norske industribank, Rikstrygdeverket, offentlige fond og autoriserte sparebanker. Kongen kan bestemme, at det samme skal gjelde kreditt- og hypotekforeninger hvis statutter er godkjent av vedkommende departement, for så vidt erhvervelsen skjer for å redde en fordring, som tilhører foreningen, og som denne har panterett for i eiendommen. Holdes auksjonen efter § 21, skal konsesjonsfriheten alltid være avhengig av, at erhvervelsen er skjedd for å redde en fordring som tilhører erhververen, og som denne har panterett for i eiendommen, uten at panteretten er påheftet av den hvem eiendommen fraselges ved auksjonen.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 18 juni 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

18 juni. Lov om forandring i lov om erhvervelse
Nr. 9. av dyrket mark av 10 desember 1920.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 2 juni 1938 sålydende:

Lov om erhvervelse av dyrket mark av 10 desember 1920 § 6, 2 ledd skal herefter lyde:

Til erhvervelse gjennom tvangsauksjon, derunder også auksjon i henhold til konkurslovens § 127, er tillatelse ikke nødvendig for norske kommuner, korporasjoner og stiftelser som har helt norsk styre med sete i Norge, og hvis formål er almenntilleg, Norges bank, Kongeriket Norges hypotek-

bank, Den norske arbeiderbruk- og boligbank, Den norske stats småbruk- og boligbank, Norges kommunalbank, Aktieselskapet Den norske industribank, Rikstrygdeverket, offentlige fond og autoriserte sparebanker. Kongen kan bestemme at det samme skal gjelde kreditt- og hypotekforeninger, hvis statutter er godkjent av vedkommende departement, for såvidt erhvervelsen skjer for å redde en fordring som tilhører foreningen og som denne har panterett for i eiendommen. Holdes auksjon efter § 20, skal konsesjonsfriheten alltid være avhengig av at erhvervelsen er skjedd for å redde en fordring som tilhører erhververen, og som denne har panterett for i eiendommen, uten at panteretten er påheftet av den hvem eiendommen fraselges ved auksjonen.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 18 juni 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om forandring i lov av 6 juni 1930 18 juni.
om aldersgrenser for fastlønt militært Nr. 10.
befal.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 2 juni 1938 sålydende:

§ 2 i lov av 6 juni 1930 med tilleggslover av 19 mai 1933 og 17 mars 1938 om aldersgrenser for fastlønt militært befal skal herefter lyde således:

§ 2. Som aldersgrense gjelder:

65 år for generaler og admiraler, stabsofficerer, musikk-løitnanter som tjenstgjør som musikk-instruktører ved divisjonsmusikk-korpsene, divisjons- og våbenskrivere, befalsskoleutdannede løitnanter i Generalstab, andre befalsskoleutdannede løitnanter ved administrasjon som der ikke nedenfor er fastsatt lavere aldersgrense for, vollmestre, arsenal-løitnanter, skriver ved Sanitets-korpsets stab.

Spesialofficerer i marinen av kapteins og løitnants grad undtagen overmusikere.

63 år for sanitetskapteiner i hæren.

60 år for kapteiner og rittmestre (undtagen sanitetskapteiner i hæren), befalsskoleutdannede løitnanter ved kompani og tilsvarende avdeling, kvartermestre i hæ-

18 juni. ren, musikkøitnanter, mekanikerløitnanter, fenriker
 Nr. 10. ved administrasjon, musikkfenriker, mekanikerfenriker.

Overmusikere, spesialofficerer i marinen av fenriks grad.

55 år for krigsskoleutdannede intendanturløitnanter i hæren.

52 år for krigsskoleutdannede løitnanter, veterinærløitnanter, fenriker ved tropp og mekanikersersjanter.

Løitnanter i sjøofficerskorpset.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 18 juni 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

18 juni. Lov om Norges tannlægehøiskole.

Nr. 11.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 9 juni 1938 sålydende:

Kapitel 1.

Almindelige bestemmer.

§ 1. Norges tannlægehøiskole har til formål å gi undervisning på vitenskapelig grunnlag til utdanning av tannlæger, og å fremme gransking på tannlægevitenskapens områder.

§ 2. Høiskolen står umiddelbart under vedkommende departement. Dens virksomhet ledes av rektor og professorrådet.

§ 3. Høiskolens undervisning står åpen for enhver på de vilkår og med de begrensninger som fremgår av kapitel 5. Faste studerende har overalt fortrinsrett.

§ 4. Undervisningen gis dels ved forelesninger, eksaminatorier og øvinger, dels ved praktisk-kliniske kurs. Kongen fastsetter studietidens lengde. Den skal være minst 4 år.

Undervisningen foregår efter en studieplan fastsatt av professorrådet.

§ 5. Den akademiske lærervirksomhet deles på et høstsemester og et vårsemester, hvorav det første varer fra og med 1 september til og med 20 desember og det siste fra og med 15 januar til og med 23 juni. Hvorvidt noen del av høiskolens virksomhet skal legges til annen tid, fastsettes ved reglement av Kongen.

§ 6. Tannlægeeksamen holdes minst en gang om året. 18 juni. Reglement for eksamen gis av Kongen. I særlige tilfelle og Nr. 11. efter å ha esket uttalelse fra professorrådet kan Kongen gi studenter med kortere studietid enn 4 år adgang til å ta tannlægeeksamen eller bestemme at en særskilt prøve som ikke fyller kravene efter eksamensreglementet, skal tillegges samme virkning som tannlægeeksamen.

§ 7. De uteksaminerte kandidater får titelen tannlægekandidat (candidatus odontologiae).

§ 8. Høiskolen kan meddele doktorgrad i tannlægevidenskap (odontologi). De nærmere bestemmelser fastsettes ved reglement av Kongen.

§ 9. Uten forutgående doktorprøve kan professorrådet utnevne utenlandske menn og kvinner av anerkjent videnskapelig fortjeneste til æresdoktorer.

Kapitel 2.

Rektor og professorråd.

§ 10. Rektor og professorråd avgjør de saker som blir dem overdratt ved lov eller reglement, og forbereder de saker som departementet avgjør eller forelegger Kongen eller Stortinget. De gir departementet de opplysninger som dets tilsyn med høiskolens virksomhet gjør ønskelig.

§ 11. Rektor velges hvert tredje år av professorrådet. Valgbar til rektor er enhver av høiskolens professorer som har innehatt embede ved høiskolen i minst 3 år, eller som har innehatt professorembede i minst 1 år og før vært knyttet til høiskolen i fast lærerstilling i minst 2 år.

Rektorvalget foregår i mai måned i et møte som sammenkalles med minst 14 dagers varsel. Alle professorene har plikt til å møte. Ved forfall innsendes skriftlig stemmeseddel.

Til gyldig valg kreves at minst to tredjedeler av de stemmeberettigede er til stede.

På valgmøtet stemmes skriftlig, og rektor blir den som har fått stemmer fra over halvparten av de stemmeberettigede. Har ingen opnådd sådant flertall, foretas omvalg mellom de to eller flere som har fått det samme høieste stemmetall. Har en fått høieste og en eller flere det nest høieste stemmetall, foretas omvalget mellom samtlige disse. Den som ved omvalget har fått flest stemmer, er valgt. I tilfelle av stemmelikhet ved omvalget, gjør loddtrekning utslaget. Ved omvalg blir innsendt skriftlig stemmeseddel ikke medregnet.

Den fratredende rektor kan gjenvelges, men har rett til å undslå sig for så lang tid som han har fungert.

18 juni. Vegrer den valgte sig for å motta valget, må han angi sine grunner herfor. Professorrådet avgjør da ved avstemning uten ordskifte om valget fastholdes. Fritas den valgte, innkalles nytt valgmøte med minst 7 dagers varsel.

Om valget gjøres innberetning til Kongen.

Rektor tiltretr 1 juli etter valget.

Hvis rektor må fratre tidligere enn 3 måneder før hans tjenestetid er til ende, velges ny rektor for den tid som er igjen.

§ 12. Rektor representerer høiskolen og fører det nærmere tilsyn med den og dens virksomhet. Han våker over at undervisningen foregår på foreskrevne måte. Han avgjør de løpende mindre saker og gir professorrådet melding derom. Han forbereder alle saker som forelegges professorrådet, og drar omsorg for at vedtak som blir gjort av dette eller høiere myndighet blir utført. Han anviser regninger forsåvidt anvisningsmyndigheten ikke er lagt til vedkommende styreere (§ 42).

Rektor skal ha sin opmerksomhet henvendt på de studerendes forhold og har å gripe inn når han finner det påkrevd for å oprettholde disiplinen eller fremme undervisningen.

§ 13. Professorrådet består av alle høiskolens profesorer og en dosent, med rektor som formann. Dosenten velges inn i rådet av høiskolens dosenter for to år om gangen.

Rådet velger for ett år om gangen selv sin nestformann som utfører rektors forretninger under forfall.

Har så vel rektor som nestformann forfall, trer den efter tjenesteår eldste professor i rektors sted.

§ 14. Professorrådet holder møter til tider det selv bestemmer og ellers efter innkalling av rektor. Forlanger to medlemmer møte, er rektor forpliktet til å sammenkalle sådant. Beslutningene tas ved stemmeflerhet. I tilfelle av stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget. Ved valg foretas dog i slike tilfelle loddtrekning.

Ingen beslutning kan tas hvis ikke minst to tredjedeler av medlemmene er til stede. Krever forholdene det, kan likevel beslutning tas såfremt en halvpart av medlemmene er til stede, og disse er enige.

§ 15. Professorrådet leder høiskolens undervisning og styrer dens økonomiske saker. Rådet har å fatte beslutning i alle høiskolesaker hvor avgjørelsen ikke er lagt til noen myndighet utenfor høiskolen eller til rektor, avdelings-, samlings-, laboratorie- eller instituttstyrer.

Professorrådet gir de erklæringer og uttalelser som departementet krever i spørsmål om autorisasjon som tannlæge og om særskilt tillatelse til å utøve tannlægevirksomhet.

§ 16. Nærmere bestemmelser om rektors og professor- 18 juni.
rådets myndighetsområde kan gis ved instruks som departe- Nr. 11.
mentet fastsetter efter at forslag er innhentet fra professor-
rådet.

§ 17. Ved høiskolens kontor, som står umiddelbart
under rektor, skal det være en sekretær og kasserer. Denne,
som ansettes av departementet efter innstilling fra profes-
sorrådet, er professorrådets sekretær. Hans gjøremål ellers
fastsettes ved instruks av professorrådet. Som kasserer fore-
står han høiskolens samlede regnskapsstell efter de bestem-
melser som til enhver tid er fastsatt for statens oppebør-
sels- og regnskapsbetjenter.

Kapitel 3.

Avdelingene.

§ 18. Tannlægehøiskolen skal bestå av minst 5 avde-
linger: avdeling for:

1. Anatomi.
2. Barnetannpleie og kjeveortopædi.
3. Konserverende tannbehandling.
4. Protese.
5. Tannkirurgi.

Professorene fordeles på avdelingene efter professorrå-
dets bestemmelse. Det samme gjelder dosenter, øvrige lærere
og assistenter. Efter innstilling fra professorrådet kan Kon-
gen øke tallet på avdelinger såfremt det er gitt bevilgning
til det.

§ 19. For hver avdeling skal det være en styrer, som
har den nærmeste ledelse av undervisningen og utdanningen
innen avdelingen.

Styreren gir, efter samråd med avdelingens øvrige lærer-
personale, forslag til professorrådet om studieplan og under-
visningsprogram for de fag som er lagt under avdelingen.

Styreren skal dra omsorg for at undervisningen ved av-
delingen blir fremmet efter gjeldende bestemmelser.

Styreren anviser regninger som vedkommer bevilgnin-
ger til avdelingen eller til denne knyttede laboratorier og
samlinger.

Kapitel 4.

Embeds- og tjenestemenn.

§ 20. Høiskolens professorer utnevnes som embedsmenn.

Før et professorembede opprettes eller kunngjøres ledig,
og før innstilling om besettelsen foredras Kongen til avgjø-
relse, skal professorrådets betenkning være avgitt.

Såfremt Kongen ikke anderledes bestemmer, skal kunn-
gjøring av ledige professorater alltid finne sted.

18 juni. Hvorvidt utlendinger skal kunne delta i konkurransen, Nr. 11. bestemmes for hvert enkelt tilfelle av departementet efter innstilling av professorrådet.

Ingen besettelse av høiskolens professorater må finne sted uten at det foreligger uttalelse fra sakkyndige om søkerens videnskapelige og faglige kvalifikasjoner. Hvorvidt der til denne bedømmelse skal tilkalles sakkyndige utenfor høiskolen, avgjøres av departementet efter innstilling av professorrådet.

Den dosent som er medlem av rådet, fratrer ved behandlingen av spørsmål om opprettelse av nye professorater og om besettelsen av professorembeder.

§ 21. Dosenter beskikkes av Kongen. For øvrig gjelder for besettelsen av dosenturer de samme bestemmelser som for besettelsen av professorater.

§ 22. Regler om ansettelse av høiskolens øvrige lærere og tjenestemenn fastsettes av Kongen.

§ 23. Utstrekningen av den almindelige undervisningsplikt for høiskolens professorer og øvrige lærere fastsettes av departementet efter at forslag er innhentet fra professorrådet.

Under forutsetning av tilstrekkelig bevilgning bestemmer rektor selv i hvilken utstrekning han vil holde forelesninger og øvinger og delta i eksamen.

§ 24. Professorer og dosenter har rett til på høiskolen å holde private forelesninger og kurser i sin videnskap når de samtidig utfører sine tjenesteplikter og det ikke er til ulempe for høiskolens ordinære virksomhet. Om sådanne forelesninger og kurser gjøres på forhånd anmeldelse til rektor.

§ 25. Bestemmelser om tilståelse av tjenestefrihet fastsettes av departementet i reglement.

I høiskolens ferier kan dens professorer, dosenter og lærere uten tjenestefrihet foreta reiser, også til utlandet. For andre tjenestemenn skal det i regelen foreligge en av professorrådet utferdiget instruks, i hvilken også deres tjenesteplikt i ferien fastsettes.

Assistenter og andre underordnede tjenestemenn melder forfall snarest mulig for sine nærmeste foresatte, som melder dem videre til rektor dersom vikar må antas.

Alle andre forfall meldes snarest mulig for rektor.

§ 26. Forsåvidt der er midler til det, utdeler professorrådet stipend til tannlægekandidater eller andre som driver selvstendige videnskapelige studier (høiskolestipendiater).

Disse har plikt til — om det kreves — å holde foreles-

ninger og delta i eksamen, alt i samhøve med nærmere for- 18 juni.
skrifter gitt av departementet efter innstilling av professor- Nr. 11.
rådet.

Kapitel 5.

De studerende.

§ 27. Enhver som her i riket har bestått eksamen artium har så langt plassen tillater det, rett til å immatrikuleres som fast studerende ved høiskolen.

Samme adgang kan professorrådet tilstå dem som i utlandet har bestått en eksamen som i innhold svarer til eksamen artium og som gir dem rett til immatrikulering ved vedkommende lands universiteter, når de legger frem fyllestgjørende vitnemål om hederlig og straffriandel.

Utenlandsk statsborger skal før han begynner studiet, skriftlig gi avkall på rett til å bli autorisert som tannlæge her i landet. Søker han likevel senere autorisasjon, kan den gis med samtykke av Kongen.

Norske statsborgere har til vanlig fortrinsrett ved optaking.

På hvilke vilkår de som uten eksamen artium har bestått avgangseksamen ved rikets militære skoler eller ved Norges landbrukshøiskole, skal ha adgang til å immatrikuleres ved høiskolen, bestemmes ved reglement gitt av Kongen.

§ 28. De nærmere bestemmelser om optaking ved høiskolen fastsettes i reglement gitt av Kongen.

§ 29. Immatrikulering foregår ordinært ved begynnelsen av høstsemestret.

§ 30. I hvilken utstrekning de studerende er forpliktet til å delta i forelesninger, eksaminatorier, øvinger og praktisk-kliniske kurser, bestemmes av avdelingsstyreren.

Dennes avgjørelse kan dog av studentutvalget innankes for professorrådet.

§ 31. De studerende ved hvert årskursus velger en representant med varamann til studentutvalget som skal tjene som mellemledd mellom høiskolens myndigheter og studentene i saker som vedrører deres interesser, særlig hvad undervisningen angår. De nærmere bestemmelser om valg m. v. av sådan representasjon fastsettes av departementet efter innstilling av professorrådet.

§ 32. Dersom noen studerende gjør sig skyldig i overtredelse av utferdigede bestemmelser, i grovere uorden, usømmelig adferd overfor høiskolen eller dens embeds- eller tjenestemenn, et lastefullt liv, eller i æreløse handlinger, innen eller utenfor høiskolen, kan følgende disiplinærstraffer

18 juni. anvendes, efter at vedkommende har hatt høve til å for-
Nr. 11. klare sig:

1. Av rektor eller professorråd:

Irettesetting i de former som finnes passende for tilfellet. Professorrådet kan dessuten samtidig med at det blir gitt en slik irettesetting, ta fra vedkommende høiskolens stipend og lignende. Adgangen til disse stipend kan dog efter lengere tids rosverdig forhold atter innrømmes vedkommende.

2. Av professorrådet:

Bortvising, enten for bestemt tid eller for alltid. Så lenge den varer, er den bortviste utelukket fra all adgang til høiskolen, likesom alle stipend og lignende bortfaller.

Før spørsmålet om en bortvising avgjøres, skal vedkommende få høve til å avgi et skriftlig forsvar innen en kortere frist, som rektor fastsetter for hvert enkelt tilfelle. Gjelder bortvisingen lengere tid enn 1 år, kan den bortviste innen 4 uker efter at beslutningen er meddelt ham, kreve den prøvd av Høiesterett. Anken, som behandles efter reglene for offentlige straffesaker, har ikke opsettende virkning.

Enhver beslutning om bortvising og grunnen til denne meldes til departementet.

§ 33. Taper noen studerende som følge av en endelig straffedom de statsborgerlige rettigheter, blir han å bortvise for den tid for hvilken han er frakjent dem.

Gjeninnsettes han før utløpet av denne tid i sine statsborgerlige rettigheter, heves bortvisingen.

§ 34. Er tiltale reist eller forelegg utferdiget mot en studerende for en forbrytelse eller grovere forseelse, skal vedkommende myndighet straks gi rektor melding om dette.

Det samme bør skje så snart det er åpnet rettslig forundersøkelse eller efterforskning mot en studerende som siktet. Rektor har rett til selv eller ved en annen av høiskolens embeds- eller tjenestemenn å overvære rettsmøtene.

§ 35. Studenter som oppgir studiet eller uten tillatelse avbryter dette for lengere tid enn ett semester, taper der ved alle de rettigheter de har opnådd ved immatrikuleringen, og kan først efter ny søknad bli faste studerende ved høiskolen igjen.

§ 36. De nærmere bestemmelser om studie-, kursus- og eksamensavgifter fastsettes av Stortinget. De studerendes erstatningsansvar for skade på høiskolens materiell fastsettes av departementet efter innstilling av professorrådet.

§ 37. Stipend som er bestemt til hjelp under studiet, utdeles av professorrådet til trengende studenter som opholder sig ved høiskolen, og som viser flid, dyktighet og godt forhold.

Dersom utdelingsretten efter legatstatutter og lignende 18 juni. er lagt til rektor, avdelingsstyrer eller studentutvalg ved Nr. 11. høiskolen, skal vedkommende gi melding om utdelingen til professorrådet.

De nærmere regler for utdeling av statsstipend til hjelp under studiet fastsettes av departementet.

§ 38. Ved siden av de faste studerende kan hospitanter delta i høiskolens undervisning i ett eller flere fag.

Hertil kreves dog tillatelse av vedkommende lærer, avdelingsstyrer og rektor. Hospitanten må godtgjøre at han har den modenhet som er forutsatt for undervisningen.

Hospitanter er underkastet de samme bestemmelser som høiskolens faste studerende, forsåvidt de finner anvendelse på dem.

§ 39. Til høiskolens forelesninger og demonstrasjoner kan også andre enn faste studerende og hospitanter få adgang. Bestemmelse herom treffes av vedkommende lærer.

Kapitel 6.

Instituttene.

§ 40. Høiskolens bibliotek, dens laboratorier og samlinger skal fortrinsvis være til bruk for høiskolens lærerpersonale og studenter, biblioteket også for norske tannlæger. Om og i tilfelle på hvilke vilkår de også skal være tilgjengelige for andre, bestemmes av professorrådet.

§ 41. Til å bestyre høiskolens bibliotek og samlinger opnevner professorrådet en professor eller en dosent. Instruks for denne fastsettes av professorrådet.

§ 42. Hvad der for budgett-terminen er bevilget til den enkelte avdeling, til biblioteket eller til samlinger som ikke hører inn under noen bestemt avdeling, kan av professorrådet stilles til rådighet for vedkommende styrere, så de kan anvise derav umiddelbart til utbetaling av kassereren. Er styrerstillingen bare midlertidig besatt, har rektor anvisningsmyndigheten.

§ 43. Professorer og styrere med anvisningsmyndighet (§ 42) kan avhende dubletter og gjenstander av mindre betydning fra det tekniske utstyr som tilhører deres institutter til fordel for disse.

Til større avhendelser kreves samtykke av professorrådet.

Styrere av høiskolens samlinger må ikke uten Kongens tillatelse anlegge samlinger av lignende art eller for egen regning drive bytte eller handle med gjenstander som hører hertil.

18 juni. Lignende innskrenkninger gjelder for høiskolens øvrige
 Nr. 11. tjenestemenn, dersom de ikke ved beslutning av professor-
 rådet blir fritatt for det.

§ 44. Denne lov trer i kraft fra 1 juli 1938.

Fortrinsrett til optaking efter eldre bestemmelser gjelder siste gang ved optakingen i året 1943.

Tannlægestuderende som er immatrikulert ved høiskolen før lovens ikrafttreden, har inntil utgangen av året 1943 adgang til å underkaste sig eksamen efter eldre reglement.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 18 juni 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

18 juni. **Lov om tillegg til lov om forsikrings-**
 Nr. 12. **selskaper av 29 juli 1911.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 9 juni 1938 sålydende:

I.

§ 1. Norsk skadeforsikringsselskap kan ikke begynne sin virksomhet før Kongen har gitt tillatelse til det. Før tillatelse er gitt, kan selskapet ikke registreres.

Tillatelse skal nektes hvis selskapets vedtekter inneholder noen bestemmelse som strider mot forsikringslovgivningen eller mot forskrifter som er utferdiget i henhold til denne eller hvis det antas at selskapets kapital er utilstrekkelig. Tillatelse skal likeledes nektes dersom opprettelsen av selskapet ikke ansees stemmende med forsikringstagernes, det offentliges eller almenhetens interesser. Tillatelse kan ikke nektes av den grunn at der ikke antas å være behov for selskapet, medmindre det tillike antas at dette i det foreliggende tilfelle vil medføre, at opprettelsen ikke er stemmende med forsikringstagernes, det offentliges eller almenhetens interesser.

Søknad om tillatelse til å drive skadeforsikringsvirksomhet sendes inn gjennom Forsikringsrådet som gir innstilling i saken. Søknaden skal være bilagt med bekreftet avskrift av:

1. Protokollen for den konstituerende generalforsamling og samtlige til protokollen fremlagte dokumenter;
2. selskapets vedtekter.

Forsikringsrådet kan forlange ytterligere opplysninger som det finner påkrevd.

Foranstående bestemmelser får tilsvarende anvendelse 18 juni. dersom et selskap vil utvide sin virksomhet til å omfatte Nr. 12. annen skadeforsikring enn angitt ved det allerede registrerte formål.

§ 2. Hovedagentur for utenlandsk selskap som vil drive skadeforsikringsvirksomhet her i landet, kan ikke begynne sin virksomhet før Kongen har gitt tillatelse til det. Før tillatelse er gitt, kan agenturet ikke registreres.

Tillatelse skal nektes hvis de vilkår som er stillet i eller med hjemmel i denne lov eller lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911 ikke er oppfylt, hvis det antas at selskapets økonomiske stilling ikke er betryggende eller at selskapet av andre grunner ikke tilfredsstiller de krav som bør stilles av hensyn til de norske forsikringstagere eller hvis oprettelsen av agenturet ikke ansees stemmende med det offentlige eller almenhetens interesser. Tillatelse kan ennvidere nektes dersom norske forsikringsselskaper ikke tilstedes adgang til å drive virksomhet i selskapets hjemland.

Søknad om tillatelse til å drive skadeforsikringsvirksomhet ved et hovedagentur her i landet sendes inn gjennom Forsikringsrådet som gir innstilling i saken. Søknaden skal være bilagt med de dokumenter og inneholde de opplysninger som er nevnt i lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911 § 100. Forsikringsrådet kan forlange ytterligere opplysninger som det finner påkrevd.

Foranstående bestemmelser får tilsvarende anvendelse dersom et utenlandsk selskap vil utvide sin virksomhet her i landet til å omfatte annen skadeforsikring enn angitt ved det allerede registrerte formål.

§ 3. Bestemmelsene i lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911 § 75 første punktum og § 106 annet punktum får tilsvarende anvendelse på skadeforsikringsvirksomhet.

§ 4. På overtredelser av bestemmelsene i §§ 1—3 eller forskrifter som er utferdiget til gjennomføring herav får bestemmelsene i lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911 § 113 tilsvarende anvendelse.

II.

I lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 74, tredje ledd.

Tillatelsen meddeles i tilfelle uten tidsbegrensning. Den skal nektes dersom opprettelsen av selskapet ikke ansees stemmende med det offentlige eller almenhetens interesser. Tillatelsen kan ikke nektes av den grunn at der ikke antas å være behov for selskapet, med mindre det tillike antas at dette i det foreliggende tilfelle vil medføre at opprettelsen

18 juni. ikke er stemmende med forsikringstagernes, det offentliges Nr. 12. eller almenhetens interesser. Likeledes skal tillatelse alltid nektes, såfremt selskapet ved noen forsikringsform angir å vilde beregne en nettopremie, som i den første del av forsikringstiden utgjør en mindre procent av bruttopremien enn senere.

§ 97, annet ledd.

Mot godtgjørelse må iøvrig ingen her i riket medvirke ved forsikringsvirksomhet, som drives av utlending eller utenlandsk selskap. Forbudet gjelder ikke dekning av skibsfartens, hvalfangstnæringens eller annen fangstnærings sjøforsikringer forsåvidt Kongen ikke bestemmer noe annet.

§ 101, annet ledd.

Tillatelse skal nektes hvis de vilkår som er stillet i eller med hjemmel i denne lov ikke er oppfylt eller hvis det antas at det økonomiske eller forsikringstekniske grunnlag for virksomheten ikke er betryggende eller at selskapet av andre grunner ikke tilfredsstiller de krav som bør stilles av hensyn til de norske forsikringstagere eller hvis opprettelsen av agenturet ikke ansees stemmende med det offentliges eller almenhetens interesser. Tillatelse kan enn videre nektes dersom norske forsikringsselskaper ikke tilstedes adgang til å drive virksomhet i selskapets hjemland.

§ 117 a (ny).

Kongen kan bestemme at foretagender som overtar kapital til forvaltning med garantert rente eller driver annen virksomhet som må ansees beslektet med livsforsikring, skal gå inn under forskriftene om livsforsikring i nærværende lov i den utstrekning det finnes formålstjenlig av hensyn til arten og omfanget av virksomheten.

III.

Denne lov trer i kraft straks. Fra samme tid opheves provisorisk anordning av 1 oktober 1937 om tillegg til forsikringstilsynslovgivningen undtagen forsåvidt angår den i anordningens § 2 nevnte virksomhet. For denne opheves anordningen først fra den dag Kongen bestemmer.

Nærmere bestemmelser til gjennomføring av loven gis av Kongen.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 18 juni 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om endringer i lov om arbeidervern 18 juni.
av 19 juni 1936. Nr. 13.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 9 juni 1938 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov om arbeidervern av 19 juni 1936 skal lyde slik:

§ 13, tredje ledd, punkt 4.

4. arbeid ved utsalgssteder samt i barber- og frisørforretninger.

§ 15, punkt 1 d.

- d. arbeid ved utsalgssteder samt i barber- og frisørforretninger.

§ 15, punkt 3, annet ledd.

Skiftombyttet skal foretas slik at arbeiderne, med en gjennomsnittlig arbeidstid av 48 timer pr. uke, så vidt mulig får søn- og helgedagsfritid som i punkt 2 første ledd anført og minst hver tredje søndag.

§ 18. Spesielle arbeidstidsforhold.

1. Når den jevne drift ikke kan gå sin gang uten at enkelte arbeidere må begynne før eller slutte etter de andre arbeidere, kan den almindelige arbeidstid forlenges til høist 10 timer daglig for disse arbeidere.

Utover den etter § 17, punkt 1 tillatte arbeidstid kan kunder ekspederes ferdig i op til ½ time.

2. Medfører bedriftens eller arbeidets art at arbeidet for enkelte arbeidere eller grupper av arbeidere blir avbrutt av perioder hvor intet eller litet arbeide blir ydet, men slik at vedkommende arbeidere i disse perioder ikke kan forlate arbeidsplassen, kan den almindelige arbeidstid utstrekkes til høist 10 timer daglig for disse arbeidere.

Tvist om hvorvidt et arbeide går inn under de foran nevnte undtagelser, avgjøres av Arbeidsrådet.

3. For det farmassøitiske personale i apotek samt i andre tilfelle hvor tjenesten helt eller til dels består i at arbeideren må opholde sig i bedriften for i påkommende tilfelle å yde arbeid, men hvor han, bortsett fra kortvarige eller tilfeldige avbrytelser, er fritatt for arbeid eller plikt til å vise aktpågivenhet, kan departementet tillate lempning i bestemmelsene om den almindelige arbeidstids lengde. Før avgjørelse treffes, må Arbeidsrådets utalelse være innhentet.

- 18 juni. § 22, punkt 2.
 Nr. 13. 2. Den almindelige arbeidstid for arbeideren skal fordeles således at han hver uke har en sammenhengende fritid av minst 24 timer. Fridagen bør såvidt mulig legges på søn- eller helgedag og gis samtidig for alle bedriftens arbeidere.

For arbeid som utføres efter godkjent skiftplan i henhold til § 15, punkt 3 eller i andre særlige tilfelle kan departementet fastsette en annen fordeling av den ukentlige hviletid, men slik at arbeideren i løpet av skiftperioden eller et annet nærmere fastsatt tidsrum får en sammenhengende fritid på gjennomsnittlig minst 24 timer i uken.

Departementet kan tillate også annen lempning heri når det volder uforholdsmessige vanskeligheter å skaffe avløsning eller tjenesten krever ubetydelig arbeid.

§ 33, punkt 3 c.

- c. Søksmål mot arbeidsgiveren må reises innen 4 uker fra mottatt opsigelse.

§ 59, punkt 3.

3. Bestemmelser i en tariffavtale som er inngått før denne lovs ikrafttreden og som fastsetter en lengere arbeidstid eller en mindre betaling for overtidsarbeid enn bestemt efter denne lov, skal forbli gjeldende inntil avtalens gyldighetstid er utløpet, dog ikke utover 31 desember 1938.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 18 juni 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

- 18 juni. **Midlertidig lov om omsetning av råfisk.**

- Nr. 14. VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 9 juni 1938 sålydende:

§ 1. Kongen kan bestemme at det skal være forbudt å tilvirke, omsette og/eller utføre fisk (sild innbefattet) eller produkter av fisk når fisken ikke er kjøpt gjennom en fiskerorganisasjon, hvis vedtekter er godkjent av vedkommende regjeringsdepartement.

Bestemmelsen kan begrenses til å gjelde visse fiske- 18 juni.
sorter samt fisk fanget i visse områder. Bestemmelsen kan Nr. 14.
også begrenses til bestemte tidsrum eller til bestemte mar-
keder.

§ 2. Treffes beslutninger i henhold til § 1, kan vedkom-
mende regjeringsdepartement utferdige de bestemmelser som
utkreves for å gjennomføre beslutningene og kontrollere at
de blir overholdt.

§ 3. Overtredelser av denne lov, eller av bestemmelser
som er gitt i medhold av loven — eller medvirkning til eller
forsøk på sådanne overtredelser — straffes med bøter.

§ 4. Denne lov trer i kraft straks og gjelder inntil
videre.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 18 juni 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov um brigde i lov um motorvogner frå 18 juni.
20 februar 1926. Nr. 15.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget 9 juni 1938
som lyder so:

Lov um motorvogner frå 20 februar 1926, jfr. lover frå
6 juni 1930, 3 juni 1932, 2 juni 1933, 22 juni 1934, 21 juni
1935 og 16 juli 1936 vert brigda soleis:

§ 1 andre leden.

Skeinegangsvogner kjem ikkje inn under denne lovi.
Heller ikkje motortrallor som berre vert nytta av jarn-
vegen eller andre offentlege institusjonar innanfor eige um-
råde, lokomobilar, jordbruks- og vegarbeidsmaskinor eller
motorvogner som er i brandstellet si tenest. Trengst det ser-
lege fyreseigner um slike køyregreidor, kann dei takast med
i trafikkreglar som vert gjevne i samhøve med veglovi. For
motorvogner i brandstellet si tenest gjeld likevel reglane i
§ 11 um trygdgjeving og i § 15 um førarkort.

§ 4. Vedkomande regjeringsdepartement fastset den
største breiddi og den største vekti som motorvogn må hava
um ho skal vera lovleg å bruka på veg eller gate som er
tilgjengeleg for ålmenn ferdsel. Dispensasjon frå dei ålmenne
fyreseigner um breidd og vekt kan i serlege tilfelle gjevast
av dei styremakter og etter dei reglar som departementet
fastset.

18 juni. § 10 andre leden.

Nr. 15. Viser det seg ved ettersynet seinare at vogni ikkje lenger svarar til dei kravi som er sette i lovi eller i dei fyresegnene som er gjevne med heimel i lovi, skal kjennemerki takast av vogni og forbod setjast mot at ho vert bruka. Det same gjeld dersom vogni ikkje møter fram til ettersyn eller dersom vogni er yverført til eit anna politidistrikt og eigaren ikkje rettar seg etter påbod frå politiet um å levera kjennemerki inn.

§ 10 siste leden.

Bileigaren skal leggja 5 kronor for kvar vogn når politiet tek burt kjennemerki med heimel av fyresegnene i denne paragrafen, men 10 kronor for kvar vogn dersom politiet må gjera reise for å taka dei burt. Denne avgifti går inn i vegavgifti og kann drivast inn ved panting. Motorvogni fær ikkje kjennemerke att fyrr avgifti er betalt.

§ 11 fyrste leden.

Fyrr køyreløyve vert gjeve, må det vera lagt ned ei trygd hjå politiet for det skadebotansvaret som bruken av motorvogni kann føra med seg. Departementet kann fastsetja at trygdi skal gjelda ogso for skade som motorvogni gjer i eit eller fleire andre land, og at trygdegjevaren må godtaka oppgjerd for slik skade som ein godkjend samskipnad av trygdslag hev gjenge med på. Trygdi må vera godkjend av politiet. Godkjenningi kann takast tilbake, so at ny trygd må til. Når godkjenningi er teki tilbake, kann kjennemerki takast burt.

§ 11 ny tridje led.

Vedkomande regjeringsdepartement kann fastsetja at det må gjevast trygd for høgare summar enn dei som er nemnde framanfor for motorvogner som skal føra meir enn 8 personar på ein tur.

(Tridje til niande leden no, vert fjerde til tiande led.)

§ 12 tridje leden.

Den som let ein annan køyra vogni si pliktar å vissa seg um at han gjev gjeldande førarkort.

§ 15 andre leden.

Den som skal kunna få godkjenning til førar må leggja fram vitnemål frå politiet på heimstaden for at han er pålitande og edrueleg og at det for sitt vedkomande finn honom skikka til førar og vitnemål frå lækjar um godt syn og god høyrslle, kroppsførleik og helse elles. Den som politiet hev nekta førarkort på grunn av synet, høyrslle, kroppsførleiken eller helse elles kann anka til departementet eller til ei nemnd som departementet hev valt. Avgjersle av departementet eller nemndi er endeleg.

§ 15 fjerde leden.

18 juni.

Førarkort fyrste gongen må ingen få som i dei siste 3 år er ilagd straff for fyll. Justisdepartementet kan etter søknad korta denne fresten.

Nr. 15.

§ 15 sjette leden.

Den som køyrer motorvogn endå han aldri hev havt førarkort kann ikkje få slikt kort fyrr minst $\frac{1}{2}$ år er gjenge sidan den ulovlege køyringi gjekk for seg. Er det gjort nokon større skade ved køyringi, skal han ikkje kunna få førarkort fyrr um minst 1 år. Fyresegnene i denne leden vert å nytta på tilsvarende måte på den som utan løyve hev køyrt motorvogn for offentleg skyssing.

§ 18 ny annan led.

Dersom synet, høyrsla, kroppsforleiken eller helsa elles hjå ein motorvognførar ikkje lenger fyller dei krav som er fastsette for den som skal føra motorvogn, pliktar han å gjeva melding um det til politiet. Likeeins har den lækjar som han hev søkt plikt til skriftleg å átvara han, dersom lækjaren finn det uforsvarleg at vedkomande fær halda fram med å køyra motorvogn, og til å senda avskrift av åtvaring til politiet.

(Andre til sjette leden no, vert tridje til sjuande led.)

§ 19 andre leden.

Vedkomande regjeringsdepartement kan avgrensa eller forbjoda motorvognkøyning på visse stykke av hovudvegar, gator eller plassar, når slik køyning reknast for fårleg eller serleg til meins for ålmannferdsla, eller kann valda skade på privat eller offentleg eigedom.

§ 19 ny fjerde led.

Yveringeniøren for vegstellet eller den han gjev fullmakt kann avgrensa eller forbjoda køyring med motorvogn når teleløyising gjer det turvande.

(Fjerde til sjette leden no, vert femte til sjuande led.)

§ 21, I, andre leden.

Løyve krevst ogso um køyringi heilt eller for ein del gjeng på islagt vatn, snømark, isbre eller privat veg.

§ 21, I, sjette leden.

Til løyvet kann knytast nærare reglar og vilkår um t. d. rutetider, takstar, postføring mot fastsett vederlag, endestasjonar, stoppestader, plassavgift, dei vegar og gator ruta skal køyra etter, årleg avgift til kontroll, part i utgiftene til turvande vegvøling og vegvedlikehald, høgstegrense for køyrefart, passasjertal og lassvekt o. s. fr., og i visse høve årleg avgift for løyvet. Spørsmål um endestasjonar og stoppestader og um plassavgift og kva vegar og gator ei

18 juni. rute skal køyra etter i ein by skal leggjast fram for politiet
Nr. 15. og kommunestyret.

§ 21, II, fyrste leden.

For skyssing eller godskøyning for fortenest med motorvogn utan rute — og like eins for all ferjing for fortenest av motorvogner — kann vedkomande departement gjeva slike avgrensande og regulerande fyresegner som ein meiner er turvande, og fastsetja takstar, leggja på avgifter og setja vilkår og i tilfelle heilt eller for ein del setja forbod gjeldande for visse vegstykke (ferjestrekkjor) eller for visse område.

§ 21, II, tridje leden.

Den som vil driva skyssing og/eller godskøyning for fortenest med motorvogn frå offentleg haldeplass må ha løyve til det frå politiet. I byane kann bystyret (formannskapet) vedtaka at det same skal gjelda for motorvogner som hev stasjon i byen ogso um køyringi ikkje skal drivast frå offentleg haldeplass. For løyve etter fyrste og andre punktum i denne leden kann kommunestyret (formannskapet) gjera vedtak um at berre eit fast tal med slike køyreløyve må gjevast, um takstar, største passasjertal, avgift til kommune-kassa, kontroll m. m. Um avgjerd og vedtak av politi eller kommunestyre (formannskap) etter denne leden skal det snarast gjevast melding til departementet som kann gjera dei brigde det meiner er ynskjelege.

§ 21, III, fjerde leden.

Vert ei motorvogn nytta utan det løyvet som krevst etter denne paragrafen, skal politiet forbjoda at vogni vert bruka meir til det ulovlege fyremålet. Dersom det trengst for å tryggja at forbodet vert halde uppe, kann politiet taka burt kjennemerki på vogni i so lang tid som det meiner er turvande. Politiforbodet kann ankast inn for departementet. Til saki er avgjord, står forbodet ved lag.

§ 21 nytt stykke IV.

§ 2 i lov frå 26 mai 1866 um politistellet gjeld ikkje for motorvognkøyning frå offentleg haldeplass.

Dei fyresegner som er fastsette for motorvognkøyning i medhald av den nemnde paragrafen og som lovleg kunde vore vedtekne etter denne paragrafen står ved makt til dess eit rettsgildt vedtak gjer dei um inkje.

§ 23. Avgifti etter punkt 1 i § 22 skal betalast til statens skattuppkrevjarar fyrste gongen fyrr registreringi, seinare på forskot for kvart budgettår, likevel slik at departementet kann fastsetja at ho kann svarast i terminar. Av

motorvogn som vert registrera etter 31 desember er det 18 juni. halv og etter 31 mars er det fjordedels avgift for registre- Nr. 15. ringsåret.

Fyresegnene i fyrre leden gjeld ogso prøvenummer som vert gjeve for lenger tid (årsprøvenummer).

Vert ikkje vegavgifti betala i rett tid, fell køyreløyvet for vogni (prøvenummeret) burt til dess avgifti er greidd. I slike tilfelle skal det gjevast pålegg um å levera kjennemerki til politiet. Dersom ikkje kjennemerki vert innlevera, skal politiet taka dei burt. Bileigaren skal leggja 5 kronor for kvar vogn når politiet må taka burt kjennemerki etter denne paragrafen, men 10 kronor for kvar vogn dersom politiet må gjera reise for å taka dei burt. Denne avgifti går inn i vegavgifti og kann drivast inn ved panting. Motorvogni fær ikkje kjennemerke att fyrr avgifti er betalt.

§ 27 litra a, c og e.

- a. Melding etter § 8 vert gjevi til tolluppsynet på den staden der vogni kjem inn.
- c. Når det nemnde vitnemålet er i orden, og vogni stettar kravi etter dei forskrifter som er gjevne med heimel av § 4 i denne lovi, kann tolluppsynet, dersom vilkåri etter litra f nedanfor ogso er til stades, gjeva løyve til å bruka ei motorvogn som er førd med frå utlandet upptil 1 månad her i landet. Under same fyresetnader kann politiet gjeva slikt løyve for upptil 1 år. Skal vogni brukast lenger her i riket, er ho undergjevi dei vanlege lovreglane.
- e. Namnet og heimstaden til eigaren, kjennemerki på vogni og dei avgjerslone som er tekne vert innskrivne i eit serskilt register sameleis som for innanlandske vogner, jfr. § 9. Når tolluppsynet hev gjeve millombils køyreløyve, skal melding med turvande opplysningar sendast til politiet til gjenomsyn og innføring i det registret som det fører yver utanlandske motorvogner.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 18 juni 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

18 juni.
Nr. 15.

(Oversettelse.)

Lov om forandringer i lov om motorvogner av 20 februar 1926.

Lov om motorvogner av 20 februar 1926, jfr. lover av 6 juni 1930, 3 juni 1932, 2 juni 1933, 22 juni 1934, 21 juni 1935 og 16 juli 1936 endres således:

§ 1 annet ledd.

Skinnegangsvogner går ikke inn under denne lov. Heller ikke motortraller som bare brukes av jernbanen eller andre offentlige institusjoner innenfor eget område, lokomobiler, jordbruks- og veiarbeidsmaskiner eller motorvogner i brandvesenets tjeneste. Trenges der særlige bestemmelser for disse kjøretøier, kan de inntas i trafikkregler som gis i henhold til lov om veivesenet. For motorvogner i brandvesenets tjeneste gjelder dog reglene i § 11 om deponering av garanti og i § 15 om førerkort.

§ 4. Vedkommende regjeringsdepartement fastsetter den største bredde og den største vekt som motorvogn må ha om den skal være lovlig å bruke på vei eller gate som er tilgjengelig for almen ferdsel. Dispensasjon fra de almindelige bestemmelser om bredde og vekt kan i særlige tilfelle gis av de myndigheter og etter de regler som departementet fastsetter.

§ 10 annet ledd.

Viser det sig ved den senere undersøkelse at vognen ikke lengere svare til de krav som er satt i loven eller i de bestemmelser som er gitt med hjemmel av loven, skal kjennmerkene tas av vognen og det skal gis forbud mot at den blir brukt. Det samme gjelder dersom vognen efter tilsigelse ikke møter frem til undersøkelse eller dersom vognen er overført til et annet politidistrikt og eieren ikke retter sig efter påbud fra politiet om å innlevere kjennmerkene.

§ 10 siste ledd.

Bileieren skal erlegge 5 kroner for hver vogn når politiet fjerner kjennmerkene med hjemmel av bestemmelsene i denne paragraf, men 10 kroner for hver vogn dersom politiet må foreta reise for å fjerne dem. Denne avgift går inn i veiavgiften og kan inndrives ved utpantning. Motorvognen får ikke kjennemerker igjen før avgiften er betalt.

§ 11 første ledd.

Før kjøretillatelse blir gitt, må det være deponert en garanti hos politiet for det erstatningsansvar som bruken av motorvognen kan føre med sig. Departementet kan fastsette at garantien også skal gjelde for skade som motorvognen volder i et eller flere andre land, og at garantisten må godta oppgjør for slik skade som en godkjent forening av

forsikringsselskaper har gått med på. Garantien må være 18 juni. godkjent av politiet. Godkjennelsen kan tas tilbake, således Nr. 15. at ny garanti blir nødvendig. Når godkjennelsen er tatt tilbake kan kjennemerkene tas bort.

§ 11 nytt tredje ledd.

Vedkommende regjeringsdepartement kan fastsette at det skal stilles garanti for høiere beløp enn de som er nevnt foran for motorvogner som skal føre mere enn 8 personer på en tur.

(Nuværende tredje til niende ledd blir fjerde til tiende ledd.)

§ 12 tredje ledd.

Den som lar en annen kjøre sin vogn plikter å forvisse sig om at han har gyldig førerkort.

§ 15 annet ledd.

Den som skal kunne godkjennes som fører må fremlegge vidnesbyrd fra politiet på hjemstedet for at han er pålitelig og edruelig og at det for sitt vedkommende finner ham skikket som fører og vidnesbyrd fra læge om godt syn og god hørsel, legemsførlighet og helbred for øvrig. Den som politiet har nektet førerkort på grunn av synet, hørselen, legemsførligheten eller helbredden for øvrig kan anke til departementet eller til en nevnd som departementet har valgt. Departementets eller nevndens avgjørelse er endelig.

§ 15 fjerde ledd.

Ingen må få førerkort første gang som i de siste 3 år har vært ilagt straff for beruselse. Justisdepartementet kan på ansøking forkorte denne frist.

§ 15 sjette ledd.

Den som kjører motorvogn skjønt han aldri har hatt førerkort kan ikke få sådant kort før minst $\frac{1}{2}$ år er gått siden den ulovlige kjøring fant sted. Er det gjort noen større skade ved kjøringen, skal han ikke kunne få førerkort før om minst 1 år. Bestemmelsen i dette ledd får tilsvarende anvendelse på den som uten tillatelse har kjørt motorvogn for offentlig personbefordring.

§ 18 nytt annet ledd.

Dersom synet, hørselen, legemsførligheten eller helbredden for øvrig hos en motorvognfører ikke lengere tilfredsstiller de krav som er fastsatt for den som skal føre motorvogn, plikter han å gi melding om det til politiet. Likeledes har den læge som han har søkt plikt til skriftlig å advare ham, dersom lægen finner det uforsvarlig at vedkommende får fortsette med å kjøre motorvogn, og til å sende avskrift av advarselen til politiet.

18 juni. (Nuværende annet til sjette ledd blir tredje til syvende Nr. 15. ledd.)

§ 19 annet ledd.

Vedkommende regjeringsdepartement kan innskrenke eller forby motorvognkjøring på visse strekninger av hovedveier, gater eller plasser, når sådan kjøring ansees farlig eller til særlig ulempe for den almindelige ferdsel eller kan volde skade på privat eller offentlig eiendom.

§ 19 nytt fjerde ledd.

Overingeniøren for veivesenet eller den han bemyndiger kan innskrenke eller forby kjøring med motorvogn når teleløsning gjør det nødvendig.

(Nuværende fjerde til sjette ledd blir femte til syvende ledd.)

§ 21, I, annet ledd.

Tillatelse kreves også om kjøringen foregår helt eller for en del på islagt vann, snemark, isbre eller privat vei.

§ 21, I, sjette ledd.

Til tillatelsen kan knyttes nærmere regler og vilkår, f. eks. om rutetider, takster, postføring mot bestemt vederlag, endestasjoner, stoppesteder, plassavgift, de veier og gater ruten skal kjøre efter, årlig avgift til kontroll, andel i utgift til nødvendig veiutbedring og veivedlikehold, maksimalhastighet, høieste passasjerantall og lassvekt m. v., og i visse tilfelle årlig avgift for tillatelsen. Spørsmål om endestasjoner og stoppesteder og om plassavgift og hvilke veier og gater en rute skal kjøre efter i en by skal forelegges for politiet og kommunestyret.

§ 21, II, første ledd.

For erhvervsmessig befordring av personer eller gods med motorvogn uten rute — og likeledes for all erhvervsmessig ferjing av motorvogner — kan vedkommende departement treffe sådanne innskrenkende og regulerende bestemmelser som finnes påkrevd samt fastsette takster, pålegge avgifter og sette vilkår, eventuelt helt eller delvis nedlegge forbud gjeldende for bestemte veistrekninger (ferjestrekninger) eller for visse områder.

§ 21, II, tredje ledd.

Den som vil drive erhvervsmessig personbefordring og/eller godskjøring med motorvogn fra offentlig holdeplass må ha tillatelse til det av politiet. I byene kan bystyret (formannskapet) vedta at det samme skal gjelde for motorvogner som har stasjon i byen også når kjøringen ikke skal drives fra offentlig holdeplass. For tillatelser efter første og annet punktum i dette ledd kan kommunestyret (formann-

skapet) treffe bestemmelse om at sådanne tillatelser bare 18 juni. må gis i et bestemt antall, om takster, største passasjerantall, avgift til kommunekassen, kontroll m. v. Om avgjørelse og bestemmelse av politi eller kommunestyre (formannskap) efter dette ledd skal det snarest gis melding til departementet, som kan foreta de endringer det finner ønskelige. Nr. 15.

§ 21, III, fjerde ledd.

Benyttes en motorvogn uten fornøden tillatelse efter denne paragraf, skal politiet forby den fortsatte bruk av vognen i det ulovlige øiemed og kan, når det ansees nødvendig for å sikre overholdelsen av forbudet, fjerne vognens kjennemerker for så lang tid som politiet finner det påkrevd. Politiets forbud kan innankes for departementet. Inntil saken er avgjort, står forbudet ved makt.

§ 21 nytt avsnitt IV.

§ 2 i lov av 26 mai 1866 om politivesenet gjelder ikke for motorvognkjøring fra offentlig holdeplass.

De bestemmelser som er fastsatt for motorvognkjøring i medhold av nevnte paragraf og som lovlig kunde vært vedtatt efter denne paragraf blir gjeldende inntil de ved gyldig beslutning måtte bli satt ut av kraft.

§ 23. Avgiften efter punkt 1 i § 22 skal betales til statens skatteopkrevere første gang før registreringen, senere forskuddsvis for hvert budgettår, dog således at departementet kan fastsette at den kan svares terminvis. Av motorvogn som registreres efter 31 desember og 31 mars betales henholdsvis halv og fjerdedels avgift for registreringsåret.

Bestemmelsene i foregående ledd kommer også til anvendelse på prøvenummer som tildeles for lengere tid (årsprøvenummer).

Betales avgiften ikke i rett tid, bortfaller kjøretillatelsen for vognen (prøvenummeret) inntil avgiften er betalt. I sådanne tilfelle skal det gis pålegg om å levere kjennemerkene til politiet. Dersom kjennemerkene ikke blir innlevert, skal politiet fjerne dem. Bileieren skal erlegge 5 kroner for hver vogn når politiet må fjerne kjennemerkene efter denne paragraf, men 10 kroner for hver vogn dersom politiet må foreta reise for å fjerne dem. Denne avgift går inn i veiavgiften og kan inndrives ved utpantning. Motorvognen får ikke kjennemerker igjen før avgiften er betalt.

§ 27 litra a, c og e.

- a. Anmeldelse efter § 8 gis til tollopsynet på det sted hvor vognen kommer inn.

- 18 juni. c. Forsåvidt det foran nevnte vidnesbyrd er i orden, og
 Nr. 15. vognen oppfyller betingelsene efter de forskrifter som er utferdiget med hjemmel av § 4 i denne lov, kan tollopsyndet, dersom vilkårene efter litra f nedenfor også er til stede, gi tillatelse til å bruke en motorvogn som er ført med fra utlandet op til 1 måned her i landet. Under samme forutsetninger kan politiet gi sådan tillatelse for op til 1 år. Skal vognen brukes her i riket utover denne tid, er den underkastet lovens almindelige bestemmelser.
- e. Eierens navn og hjemsted, vognens kjennemerker og de avgjørelser som er truffet innføres i et særskilt register i likhet med hvad det er bestemt for innenlandske vogner, jfr. § 9. Når tollopsyndet har gitt midlertidig kjøretillatelse, skal melding med fornødne opplysninger sendes politiet til gjennemsyn og innførsel i det register som det fører over utenlandske motorvogner.

- 18 juni. Lov om forandring i lov om utskrivning
 Nr. 16. av en ekstraordinær skatt til staten av formue for budgett-terminene 1921—1922 til 1930—1931.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 13 juni 1938 sålydende:

I.

Lov nr. 6 av 28 juli 1921 skal herefter ha følgende overskrift:

Lov om utskrivning av en ekstraordinær skatt til staten av formue.

II.

Følgende bestemmelser i lov av 28 juli 1921 om utskrivning av en ekstraordinær skatt til staten av formue for budgетterminene 1921—1922 til 1930—1931 skal herefter lyde således:

§ 1 opheves.

§ 2. Ved utskrivning av skatt som nevnt i denne lov kommer ved siden av de almindelige bestemmelser i skatte-lovene for landet og for byene av 18 august 1911 med tilleggslover, herunder lov av 13 juli 1921 inneholdende midlertidige bestemmelser om utligning av skatt til staten på inntekt og formue, følgende særlige regler til anvendelse.

§ 14. Skatteansettelsene for det hele land prøves av den ankenevnd som omhandles i lov av 13 juli 1921 om beskatning til staten av aksjeselskaper og aksjonærer.

§ 16. Snarest mulig efter ligningens avslutning tilstiller ligningsmyndighetene ankenevnden en fortegnelse i sådan

form, som av vedkommende regjeringsdepartement foreskri- 18 juni.
ves, over alle, som er ilignet skatt efter nærværende lov. Nr. 16.
Likeledes innsendes fortegnelse over skattydere av den i § 3,
bokstav a, og over personer av den i samme paragrafs
bokstav b nevnte art i den utstrekning vedkommende regje-
ringsdepartement bestemmer.

I den utstrekning og til den tid ankenevnden bestemmer
skal ligningsmyndighetene også sende inn enkeltskattydernes
selvangivelser med bilag.

§ 17. Ankenevnden gjennomgår de innkomne fortegnel-
ser og kan — enten der er inngitt klage efter § 15 eller
ikke — nedsette eller forhøie de ansettelse som er foretatt
av de ordinære ligningsmyndigheter. Hvis forhøielsen ikke
bare gjelder verdiansettelsen av en aksje skal skattyderen
gis anledning til å uttale sig, idet det uttrykkelig meddeles
på hvilket punkt ligningsansettelsen tenkes fraveket. For
enhver avvikelse fra de ordinære ligningsmyndigheters av-
gjørelse gis en kort begrunnelse.

§ 18. Hvor ankenevnden anser det påkrevd til veiled-
ning ved formuesansettelsen kan den la verdsettelse av for-
muesgjenstander foreta ved 2 opnevnte sakkyndige. Disse
må ikke være personer, som står i konkurranseforhold til
den skattepliktige. De sakkyndige kan befare faste eien-
dommer og anlegg, om de finner det fornødent av hensyn til
verdsettelsen.

Enhver skattyder er forpliktet til å forevise sine regn-
skapsbøker og meddele andre opplysninger vedrørende sine
formuesforhold når ankenevnden eller noen av denne dertil
bemyndiget forlanger det. Overtredelse av bestemmelsene i
nærværende ledd straffes med bøter.

§ 21 opheves.

§ 22. Personer som akter å utvandre fra riket plikter
å betale eller stille sikkerhet for skatt efter nærværende lov.
Skatten erlegges efter særskilt ligning med det dobbelte av
de satser der gjelder for den budgettermin hvori avreisen
finner sted. Personer for hvem nærværende paragraf har
funnet anvendelse skattlegges ikke ytterligere i kraft av lov-
givningen om ekstraordinær formuesskatt for den budgett-
termin hvori avreise har funnet sted eller for den følgende
termin.

§ 23. Efterligning av skatt efter nærværende lov kan
alltid forlanges, når der ved en skattyders ligning finnes å
være begått vesentlige feil, hvorved formuen er for lavt
ansatt. Dette gjelder dog ikke feil av skjønsmessig art,
medmindre feilen er bevirket ved uriktige eller mangelfulle
opplysninger fra den skattepliktige.

18 juni. Rett til efterligning tapes først, hvis begjæring derom
 Nr. 16. ikke fremkommer innen 10 år, eller hvis forseelse som om-
 handlet i skattelovene av 18 august 1911, for landet § 118,
 for byene § 110, forsettlig er begått, 15 år regnet fra 1
 januar i det år, hvori ligningen skulde vært foretatt.

Innen utløpet av de i annet ledd omhandlede frister kan
 efterligning begjæres efter den skattepliktiges død. Jfr.
 landsskattelovens § 121, byskattelovens § 113, begge femte
 ledd.

I øvrig finner skattelovens almindelige forskrifter om
 efterligning anvendelse.

III.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1938.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
 og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 18 juni 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

18 juni. **Lov om forandringer i lov av 13 juli 1921**
 Nr. 17. **inneholdende midlertidige bestemmelser**
om utligning av skatt til staten på inntekt
og formue.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 13 juni
 1938 sålydende:

I.

Lov av 13 juli 1921 skal herefter ha følgende overskrift:

Lov av 13 juli 1921 om beskatning til staten av aksje-
 selskaper og aksjonærer.

II.

Følgende bestemmelser i lov av 13 juli 1921, innehol-
 dende midlertidige bestemmelser om utligning av skatt til
 staten på inntekt og formue, skal herefter lyde således:

§ 6, femte ledd.

Ligningsnevnden sender snarest mulig de opgaver, som
 vedkommer aksjonærer (parthavere) i andre ligningsdistrik-
 ter, til vedkommende distrikts ligningsnevnd og meddeler
 samtidig den formuesverdi og inntekt, som ved ligningen er
 ansatt for aksjene (partene). Disse ansettelse er bindende
 ved ligningen i aksjonærenes (parthavernes) ligningsdistrik-
 ter. Ligningsmyndighetene i den kommune, hvor kontoret er
 eller bestyrelsen foregår, kan i forbindelse med årets klage-
 behandling foreta beriktigelse av ansettelsene, dersom disse
 ansees feilaktige og feilen må antas å skyldes uriktige op-

gaver fra vedkommende selskap, eller der er fremkommet nye 18 juni. opplysninger. Om forandringer i ansettelsene gis der snarest Nr. 17. mulig meddelelse til ligningsmyndighetene i aksjonærenes (parthavernes) ligningsdistrikter. Innløper noen sådan opgave som i nærværende ledd omhandlet til aksjonærens (parthaverens) ligningskommune, efterat ligningen i dette distrikt allerede er avsluttet, skal fornøden beriktigelse uten hensyn til om klage foreligger skje ved klagebehandlingen. Er også denne avsluttet, foretar ligningsnevndens (ligningsrådets) formann beriktigelse av ligningen efter først så vidt mulig å ha gitt vedkommende skattydere anledning til å uttale sig. Fornyet henvendelse til skattyderne er unødvendig, dersom opgaven kun angår forandring i ansettelsene av formuesverdi og inntekt.

Lovens hittilværende § 10 opheves.

Ny § 10.

Verdiansettelser av aksjer prøves for det hele land av en ankenevnd. Denne består av direktøren for skattevesenet som formann og 4 medlemmer med hver sin varamann som opnevnes av Kongen for 3 år ad gangen og hvis godtgjørelse fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement.

Riksskattestyrets kontor besørger nevndens kontorarbeide. For ankenevndens medlemmer og de i § 11 nevnte sakkyndige gjelder bestemmelsene i landskattelovens § 129, byskattelovens § 121.

Ny § 11.

Snarest mulig efter ligningens avslutning sender ligningsmyndighetene ankenevnden fortegnelse over alle aksjeselskaper og dermed likestilte selskaper som i distriktet er ilignet skatt til staten av formue eller inntekt, med opgave over ligningsansettelsene og den av ligningsnevnden (rådet) ansatte salgsverdi av selskapets aksjer (parter). I den utstrekning og til den tid ankenevnden bestemmer skal ligningsmyndighetene også sende inn selskapenes eller enkeltskattyderes selvangivelse med bilag. Likeledes er ethvert aksjeselskap eller dermed likestillet selskap forpliktet til på forlangende å tilstille ankenevnden selvangivelse og årsregnskap. Overtredelse av denne bestemmelse straffes med bøter. For øvrig gjelder bestemmelsen i landskattelovens § 106, byskattelovens § 98, syvende ledd også for ankenevnden.

Hvor ankenevnden anser det påkrevd til veiledning ved verdiansettelsen av et selskaps aksjer (parter), kan den innhente uttalelse fra 2 sakkyndige som den selv opnevner, om verdsettelsen av vedkommende selskaps eiendeler. De sakkyndige må ikke være personer som står i konkurranseforhold til selskapet. De kan befare selskapets faste eiendom-

18 juni. mer og anlegg om de finner det fornødent av hensyn til Nr. 17. verdsettelsen.

Ny § 12.

Vedkommende regjeringsdepartement kan innbringe ligningsmyndighetenes ansettelse til prøvelse av ankenevnden innen 1 år fra den dag da ligningens eller klageavgjørelsens utleggelse blev kunngjort.

Ny § 13.

Enten det foreligger klage eller ikke, kan nevnden nedsette eller forhøie de av de ordinære ligningsmyndigheter foretatte ansettelser. Før ankenevnden foretar noen forandring i ansettelsen eller foretar ansettelse som omhandlet i nærværende paragrafs tredje ledd, skal selskapet være gitt adgang til å uttale sig. For enhver avvikelse fra de ordinære ligningsmyndigheters avgjørelse gis en kort begrunnelse. Ankenevnden avgjør samtidig i hvilken utstrekning ligningen skal omgjøres.

Rettelse kan ikke foretas av nevnden senere enn 3 år regnet fra utgangen av vedkommende intektsår. Når selskapet innen forannevnte frist er varslet av nevnden om at verdsettelsen av aksjene er tatt op til undersøkelse med rettelse for øie, kan rettelsen også skje efter fristens utløp.

Ankenevnden har også adgang til å fastsette den verdi av aksjene som skal legges til grunn ved årets ligning, før de ordinære ligningsmyndigheter har foretatt ansettelse eller før ligningen er lagt ut. Denne ansettelse blir da uten ytterligere prøvelse å følge ved den ordinære ligning.

Om forandringer i eller fastsettelse av verdien av aksjer (parter) i henhold til denne paragraf gir ankenevnden underretning til ligningsmyndighetene i det distrikt hvor kontoret er eller bestyrelsen foregår og meddeler samtidig om aksjonærenes (parthavernes) ligning skal omgjøres. Med hensyn til forandringer i aksjonærenes (parthavernes) ligning kommer § 6, femte ledds fjerde til syvende punktum, til anvendelse. Ligningsmyndigheten i kontordistriktet kan, når forandring i verdiansettelsen av et selskaps aksjer (parter) er foretatt, pålegge vedkommende selskap å sende fortegnelse over aksjonærene (parthaverne) og disses skattedistrikter.

III.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1938.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 18 juni 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Kongelig kunngjøring om formues- og inn- 18 juni.
tektsskatt til statskassen for budgett-
terminen 1 juli 1938—30 juni 1939.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har under 8 juni 1938 fattet følgende be-
slutning:

A.

§ 1. For budgett-terminen fra 1 juli 1938 til 30 juni 1939
erlegges skatt til staten efter følgende regler:

I. Av innenlandske aktieselskaper og dermed likestilte
innenlandske selskaper (lov av 13 juli 1921 § 8):

- a. Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1000.
- b. Inntektsskatt med 6 pct. av selskapets hele inntekt i tilfelle
med sådant fradrag som bestemt i lov av 13 juli 1921 § 7,
1ste ledd.
- c. Fondsskatt med 6,5 pct. av den del av selskapets inntekt
som ikke tildeles aksjonærene (parthaverne) som utbytte, i
tilfelle med sådant fradrag som bestemt i lov av 13 juli
1921 § 7, 2net ledd.

II. Av sparebanker samt forbruks- og innkjøpsforeninger
(landskattelovens § 52, byskattelovens § 42):

- a. Formuesskatt, idet formuen ansettes overensstemmende med
lov av 13 juli 1921 § 2:

Av formuens første kr. 10 000 kr. 0,30 av hvert tusen kr.

—	næste »	40 000 »	0,50	—»—
—	— »	50 000 »	1,00	—»—
—	— »	50 000 »	1,50	—»—
—	— »	50 000 »	2,00	—»—
—	— »	100 000 »	2,50	—»—
—	— »	200 000 »	3,00	—»—
—	— »	500 000 »	3,50	—»—
—	— »	1 000 000 »	4,00	—»—
—	— »	2 000 000 »	5,00	—»—
—	overskytende beløp »	6,00	—»—	

- b. Inntektsskatt, idet inntekten ansettes overensstemmende
med lov av 13 juli 1921 § 3 og skatten beregnes av inntektens
antatte beløp:

av de første kr.	4 000	2 pct.
av de næste »	4 000	4 »
—»— »	4 000	6 »
—»— »	6 000	8 »
—»— »	7 000	10 »
—»— »	10 000	12 »

18 juni.	av de næste kr. 15 000	14 pct.
	—»— » 20 000	16 »
	—»— » 20 000	18 »
	—»— » 20 000	20 »
	—»— » 30 000	22 »
	—»— » 30 000	24 »
	—»— » 30 000	26 »
	—»— » 50 000	28 »
	av det overskytende beløp	30 »

III. Av gjensidige livsforsikringsselskaper:

- Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1000.
- Inntektsskatt med 14 pct. av inntektens antatte beløp, dog således, at der bare svares 6 pct. skatt av den del av inntekten, som avsettes til sikkerhetsfond, inntil fondet har nådd grenseverdien, jfr. lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911 nr. 1 § 79.

IV. Av i utlandet hjemmehørende aktieselskaper og dermed likestilte selskaper undtagen forsikringsselskaper:

- Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1000.
- Inntektsskatt med 25 pct. av inntektens antatte beløp.

V. Av i utlandet bosatte aktionærer (parthavere) i aktieselskap og dermed likestilt selskap (med undtagelse av utenrikske tjenestemenn, som er norske statsborgere, for såvidt de i henhold til lov av 13 juli 1921 § 5, jfr. tilleggslov av 14 juli 1922, lignes særskilt):

Inntektsskatt med 20 pct. av inntektens antatte beløp.

VI. Av andre skattepliktige:

- Formuesskatt: som efter II a.
- Inntektsskatt: Av inntektens skattbare beløp bestemt efter reglene i § 7 erlegges:

av de første kr.	3 000	1,6 pct.
av de næste »	3 000	3,2 »
—»— »	3 000	4,8 »
—»— »	5 000	6,4 »
—»— »	6 000	8,0 »
—»— »	8 000	9,6 »
—»— »	10 000	11,2 »
—»— »	12 000	12,8 »
—»— »	15 000	14,4 »
—»— »	20 000	16,0 »
—»— »	30 000	17,6 »
—»— »	30 000	19,2 »
—»— »	30 000	20,8 »
—»— »	50 000	22,4 »

av de næste kr. 50 000 24,0 pct.

18 juni.

—»—	»	50 000	25,6	»
—»—	»	50 000	27,2	»
—»—	»	50 000	28,8	»
—»—	»	50 000	30,4	»
—»—	»	50 000	32,0	»
—»—	»	50 000	33,6	»
—»—	»	100 000	35,2	»
—»—	»	100 000	36,8	»
—»—	»	100 000	38,4	»

av det overskytende beløp 40,0 »

§ 2. Enhver, som efter de almindelige skattelover for landet og for byene av 18 august 1911 plikter å svare kommuneskatt, er med de undtagelser, som følger av nedenstående regler, pliktig til å svare skatt til staten av sin formue og inntekt. Dog skal fylkes-, herreds- og bykommuner helt være fritatt for sådan skatt til staten; herredskommuner imidlertid med den undtagelse, som følger av lov av 22 februar 1921 § 27, jfr. §§ 36, 45 og 48. Når familiestiftelser og andre formuesmasser efter landsskattelovens § 27, byskattelovens § 22, ilignes formuesskatt til kommunen, blir de også å iligne formuesskatt til staten.

Likeledes er den, som ikke har bopel i riket, men nyter lønn av den norske stat, skattepliktig av den inntekt, han således oppebærer. Av utenrikske tjenestemenns lønninger blir skatt dog kun å erlegge i den utstrekning som av Kongen med Stortingets samtykke bestemmes.

Selskap eller samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl ilignes skatt til staten av formue og inntekt.

§ 3. Med hensyn til stedet for skattskrivningen gjelder følgende bestemmelser:

- a. Enhver skattepliktig skattlegges i det distrikt, hvor vedkommende efter bestemmelsene i landsskattelovens §§ 20, 21, 23 og 24, byskattelovens §§ 15, 16, 18 og 19 blir å iligne kommuneskatt. I dette distrikt medtas ved statsskattskrivningen formue og inntekt, som skattlegges efter bestemmelsene i landsskattelovens §§ 18 og 19, byskattelovens §§ 13 og 14 (jfr. de nevnte lovers §§ 82 og 75, begges tredje ledd). De i landsskattelovens § 23, byskattelovens § 18, begges annet ledd, omhandlede skattepliktige skattlegges i det distrikt, hvor vedkommende selskaps kontor er, eller hvor bestyrelsen foregår. Selskap eller samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl skattlegges i det distrikt, hvor kontoret (hovedkontoret) er, eller hvor bestyrelsen foregår.
- b. Har noen, som av den norske stat oppebærer lønn, hvorav han er skattepliktig, tatt opphold i utlandet, skatt-

18 juni.

skrives han i Oslo skattedistrikt. Ved ligningen i dette distrikt medtas for utenrikske tjenestemenn, som er norske statsborgere, også formue i og inntekt av aktier, hvorfor vedkommende lignes særskilt.

- c. Opstår der tvist om, i hvilket distrikt en person skal skattskrives, avgjøres saken av vedkommende regjeringsdepartement.
- d. Når noen er ilignet statsskatt i et annet distrikt enn det, hvor skattskrivningen efter foranstående regler rettelig skulde skje, kan han ikke forlange sig fritatt for skattens erleggelse medmindre den pågjeldende formue eller inntekt tillike er ilignet statsskatt i det rette distrikt. Derimot kan han i sådant tilfelle ved henvendelse til vedkommende regjeringsdepartement kreve skatten omberegnet, hvis den godtgjøres å være fremkommet ved feilaktige ligningsansettelser eller å være uriktig av andre grunner.

§ 4. Formuer under kr. 5 000 er skattefri. Formuer på kr. 5 000 og derover, men under kr. 20 000, tilhørende skattepliktige som efter § 7 tilkommer skattefritt fradrag ved inntektsansettelsen, blir blott å skattlegge forsåvidt skattyderens inntekt ifølge bestemmelsene i §§ 5 og 7 er stor nok til, at han derav skal svare skatt. Formuer på kr. 20 000 og derover blir alltid å skattlegge. Formuen avrundes nedad til det nærmeste med 1000 delelige antall kroner.

§ 5.inntekter under kr. 2000 er skattefri. Skattepliktig, som efter § 7 intet skattefritt fradrag gis, blir dog å iligne skatt, når inntekten utgjør minst kr. 1000.

I utlandet bosatte aksjonærer (parthavere) i aktieselskap og dermed likestilt selskap (§ 1 V) ilignes skatt, når inntekten — ansatt underett for samtlige aksjonærer eller i tilfelle ved særskilt ligning — utgjør minst kr. 100.

Inntekten avrundes nedad til det nærmeste med 100 delelige antall kroner.

§ 6. Det fremkomne skattebeløp blir å avrunde således at beløp til og med 50 øre nedsettes, beløp over 50 øre forhøies til det nærmeste antall hele kroner.

§ 7. Ved ansettelsen til skatt av de i § 1 VI omhandlede skattepliktige befølges reglene for klasseinndeling i skattelovene av 18 august 1911 for landet § 75, for byene § 68, dog således, at hustru alltid henregnes til forsørgede. Av inntekten er skattefritt i 1ste klasse kr. 900, i 2nen klasse kr. 1 400, i 3dje klasse kr. 1 800, i 4de klasse kr. 2 200, i 5te klasse kr. 2 600, i 6te klasse kr. 3 000, i 7de klasse kr. 3 400 og i 8de klasse kr. 3 800.

Har noen større forsørgelsesbyrde enn det utkreves for å bringe ham op i 8de klasse, forhøies det til hans inntekt sva-

rende beløp i 8de klasse med kr. 400 for hver overskytende 18 juni. forsørget person.

Skattepliktige selskaper og innretninger, skattepliktige utlendinger (landskattelovens § 15, byskattelovens § 10, bokstav b og c og lov av 13 juli 1921 § 5) samt personer, som av den norske stat oppebærer lønn, men som ikke har fast bopel her i riket, gis intet skattefritt fradrag. Har de sistnevnte personer måttet ta opphold i utlandet som følge av sin stilling i den norske stats tjeneste, blir de dog å henregne til en av klassene 1—8 etter det antall personer, som de har å forsørge.

Dødsboer henføres til den avdødes skattekasse.

§ 8. I øvrig blir skatten å utligne efter de gjeldende skatte- lover, derunder lov av 13 juli 1921, inneholdende midlertidige bestemmelser om utligning av skatt på inntekt og formue med senere tilleggsløver.

B.

For budgett-terminen 1 juli 1938 til 30 juni 1939 skal ved siden av den almindelige formues- og inntektsskatt erlegges en særskilt kriseskatt til staten. Skatten blir å utligne som tillegg til den almindelige inntektsskatt til staten og i overensstemmelse med de for denne gjeldende regler. Den erlegges av nedennevnte skattepliktige således:

1. Innenlandske selskaper (A § 1 I):

Inntektsskatt med 5,4 pct.

2. Sparebanker, forbruks- og innkjøpsforeninger (A § 1 II):

a. Den efter reglene under A beregnede inntektsskatt for- høies med 27 pct.

b. Inntektsskatt med 2,7 pct. av den antatte inntekt.

3. Gjensidige livsforsikringsselskaper (A § 1 III):

Inntektsskatt med 5,4 pct.

4. Utenlandske selskaper (A § 1 IV):

Inntektsskatt med 2 pct.

5. I utlandet bosatte aktionærer (A § 1 V):

Inntektsskatt med 2 pct.

6. Andre skattepliktige (A § 1 VI):

Inntektsskatt: Av inntektens skattbare beløp erlegges:

av de første kr.	3 000	1,0 pct.
------------------	-------	----------

av de næste »	2 000	2,0 »
---------------	-------	-------

—»— »	1 000	2,7 »
-------	-------	-------

—»— »	3 000	4,0 »
-------	-------	-------

—»— »	5 000	5,4 »
-------	-------	-------

—»— »	6 000	6,7 »
-------	-------	-------

—»— »	8 000	7,3 »
-------	-------	-------

—»— »	10 000	7,8 »
-------	--------	-------

18 juni.	av de næste kr.	12 000	8,4 pct.
	—»—	» 15 000	8,9 »
	—»—	» 20 000	9,4 »
	—»—	» 30 000	10,0 »
	—»—	» 30 000	10,5 »
	—»—	» 30 000	11,1 »
	—»—	» 50 000	11,6 »
	—»—	» 50 000	12,1 »
	—»—	» 50 000	12,7 »
	—»—	» 50 000	13,2 »
	—»—	» 50 000	13,8 »
	—»—	» 50 000	14,3 »
	—»—	» 50 000	14,8 »
	—»—	» 50 000	15,4 »
	—»—	» 100 000	15,9 »
	—»—	» 100 000	16,5 »
	—»—	» 100 000	17,0 »
	av det overskytende beløp	17,5 »	

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott 18 juni 1938.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

18 juni. **Kongelig kunngjøring** om omsetningsavgift til statskassen fra 1 juli 1938 av brennevin.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 19 mai 1938 fattet sådan beslutning:

Fra 1 juli 1938 skal til statskassen erlegges omsetningsavgift av det brennevin som selges til innenlandsk forbruk av A/S Vinmonopolet, svarende til 25 pct. av bruttosalg-beløpet, avgiften iberegnet.

Undtatt fra denne avgift er spiritus som efter spesiell bevilling er tillatt utlevert uten erleggelse av almindelig tilvirkningsavgift eller toll til teknisk, vitenskapelig, kirurgisk og lignende annet bruk.

Finans- og tolldepartementet bemyndiges til å fritta for omsetningsavgift spiritus av minst 94 pct. alkoholstyrke som anvendes ved tilvirkning til salg av såper, parfymer, toalett-vann, hårvann, munnvann, essenser og lignende, når spiritusen inngår som en vesentlig faktor ved fremstillingen og forholdet for øvrig gjør en avgiftsfritagelse påkrevd eller beføiet.

Også i andre rent spesielle tilfelle kan departementet på 18 juni. de vilkår det måtte fastsette, frita for omsetningsavgift.

De nærmere bestemmelser om avgiftens beregning og erleggelse for øvrig utferdiges av Finans- og tolldepartementet.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott 18 juni 1938.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Kongelig kunngjøring om avgift til statskas- 18 juni.
sen fra 1 juli 1938 av brennevinstilvirkningen og til denne tilvirkning anvendt mais, durra eller rug, av etylletertilvirkningen samt av øltilvirkningen.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 19 mai 1938 fattet sådan beslutning:

Fra 1 juli 1938 skal til statskassen erlegges:

A. Avgift av brennevinstilvirkningen ved de almindelige brennerier efter følgende regler:

- 1) Avgiften erlegges med kr. 2,62 — to kroner og to og seksti øre — for hver liter, beregnet til 100 pct. alkoholstyrke.
- 2) Når norsk brennevin hvorav foranstående avgift er betalt, i partier på 1 — en — hektoliter og derover og med iakttagelse av de nærmere forskrifter med hensyn til kontrollen som Finans- og tolldepartementet bestemmer, utføres til utlandet, blir avgiften å tilbakebetale for råspiritus med kr. 2,62 — to kroner og to og seksti øre — for renset spiritus med kr. 2,64 — to kroner og fire og seksti øre — samt for til drikk tilberedte destillater hvortil har vært anvendt fullstendig renset spiritus, med kr. 2,67 — to kroner og syv og seksti øre — pr. liter av 100 pct. alkoholstyrke, når andragende derom fremkommer innen to år efter utførselen. Forat brennevin skal ansees som renset, må det på en sådan måte som av Finans- og tolldepartementet nærmere bestemmes, godtgjøres at det efter skattelegningen har undergått en fullstendig rensningsprosess ved omdestillasjon.
- 3) Når brennevin gjøres utjenlig til drikk (denatureres), eller det på annen fyldestgjørende måte finnes garantert mot å bli anvendt til drikk, kan Finans- og tolldeparte-

18 juni.

mentet tillate at det fritas for tilvirkningsavgiften på samme måte som ferdige destillater der utføres til utlandet.

De foran under 1, 2 og 3 nevnte avgifts- og refusjons-satser blir inntil videre å gi et tillegg svarende i procent til de til enhver tid gjeldende tillegg til brennevinstollen.

Finans- og tolldepartementet fastsetter de nærmere regler for beregningen av dette tillegg.

B. Avgift av mais, durra eller rug, hel eller formalt, som anvendes til brennevinstilvirkning ved almindelige brennerier, efter følgende regler:

- 1) Av mais erlegges en avgift av 5 — fem — øre pr. kg.

Når et til den forbrukte mais svarende kvantum brennevin, beregnet efter et utbytte av 0,375 liter brennevin av 100 pct. alkoholstyrke av 1 kg. mais, utføres til utlandet innen 30 april i den annen tilvirkningstermin efter den i hvilken maisen er anvendt, blir efter Finans- og tolldepartementets nærmere bestemmelse den erlagte avgift å godtgjøre med 13,4 — tretten og fire tiendedels — øre pr. liter.

- 2) Av durra og rug erlegges på samme måte, beregnet efter et utbytte av 0,30 liter brennevin av 100 pct. alkoholstyrke av 1 kg., en avgift av 4 — fire — øre pr. kg., og ved utførsel godtgjøres 13,4 — tretten og fire tiendedels — øre pr. liter.

- 3) Når brennevin ved hvis tilvirkning der er anvendt beskattet mais, durra eller rug, gjøres utjenlig til drikk (denatureres) eller på annen fyldestgjørende måte finnes garantert mot å bli anvendt til drikk, kan Finans- og tolldepartementet tillate godtgjort avgiften av den til brennevinet svarende mais, durra eller rug, beregnet efter et utbytte av 0,375 og 0,30 liter brennevin av 100 pct. alkoholstyrke av henholdsvis 1 kg. mais og 1 kg. durra eller rug, således at godtgjørelsen skjer med 13,4 — tretten og fire tiendedels — øre pr. liter brennevin av nevnte styrke.

C. Avgift av etylletertilvirkningen med kr. 3,50 — tre kroner og femti øre — pr. kg. etylleter som tilvirkes. Når etylleter av innenlandsk tilvirkning denatureres, eller den på annen fyldestgjørende måte finnes å være garantert mot å bli anvendt til annet enn teknisk bruk, kan Finans- og tolldepartementet tillate at den fritas for tilvirkningsavgift; etylleterens eier har å erstatte omkostningene med denatureringen og kontrollen dermed.

D. Avgift av øltilvirkningen med følgende beløp for 18 juni. hver liter øl:

- 1) av øl inneholdende inntil 2,50 volumprocent alkohol 20 — tyve — øre;
- 2) av øl inneholdende over 2,50 inntil 4,75 volumprocent alkohol 30 — tredve — øre;
- 3) av øl inneholdende over 4,75 inntil 7 volumprocent alkohol 45 — fem og firti — øre.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott 18 juni 1938.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Kongeleg kunngjering om omsetnadsavgift 18 juni. til statskassa frå 1 juli 1938 av sjokolade- og sukkervarer.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

Stortinget har 19 mai 1938 gjort dette vedtak:

Frå 1 juli 1938 vert det å betala omsetnadsavgift til statskassa av sjokolade- og sukkervarer etter fylgjande satsar:

For kokesjokolade 10 — ti — av hundrad av den avgiftspliktige verdi vara har. Med kokesjokolade er her meint sjokolade med i det meste 26 pct. fettinnhald og i pakningar på minst 125 gram.

For dei andre varene som etter lova kann påleggjast avgift, vert denne å betala med $33\frac{1}{3}$ — trettitre og ein tridjepart — av hundrad av den avgiftspliktige verdi varene har.

Dette stortingsvedtaket vert hermed sett i verk.

Gjeve på Oslo slott 18 juni 1938.

Under Vår hand og riksseglet

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Kongeleg kunngjering om stempelavgift 18 juni. statskassa frå 1 juli 1938 av tobakkvarer.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

Stortinget har 19 mai 1938 gjort dette vedtak:

I.

Frå 1 juli 1938 skal det til statskassa svarast stempelavgift av cigarar, cigarettar, cigaretthylser, snus, røykjetobakk og skråtobakk etter desse satsar:

18 juni.

A. Av cigarar:

Kr. 0,50 pr. 100 stykke av verdi			opptil kr. 3,00		
» 1,00 »	—»—	over kr. 3,00	» »	» »	5,00
» 1,50 »	—»—	— » 5,00	» »	» »	7,00
» 2,00 »	—»—	— » 7,00	» »	» »	9,00
» 2,50 »	—»—	— » 9,00	» »	» »	11,00
» 3,00 »	—»—	— » 11,00	» »	» »	13,00
» 3,50 »	—»—	— » 13,00	» »	» »	15,00
» 4,00 »	—»—	— » 15,00	» »	» »	17,00
» 4,50 »	—»—	— » 17,00	» »	» »	19,00
» 5,00 »	—»—	— » 19,00	» »	» »	21,00
» 6,00 »	—»—	— » 21,00	» »	» »	24,00
» 7,00 »	—»—	— » 24,00	» »	» »	28,00
» 8,00 »	—»—	— » 28,00	» »	» »	32,00
» 9,00 »	—»—	— » 32,00	» »	» »	36,00
» 10,00 »	—»—	— » 36,00	» »	» »	40,00
» 11,00 »	—»—	— » 40,00	» »	» »	44,00
» 12,00 »	—»—	— » 44,00	» »	» »	48,00
» 13,00 »	—»—	— » 48,00	» »	» »	52,00
» 14,00 »	—»—	— » 52,00	» »	» »	56,00
» 15,00 »	—»—	— » 56,00	» »	» »	60,00
» 17,00 »	—»—	— » 60,00	» »	» »	68,00

med eit tillegg av kr. 2,00 pr. 100 stykke for kvar kr. 8,00 eller del av denne sum som ligg over verdien kr. 68,00 pr. 100 stykke.

B. Av cigarettar:

Kr. 1,00 pr. 100 stykke av verdi			opptil kr. 2,50		
» 1,80 »	—»—	over kr. 2,50	» »	» »	4,50
» 2,40 »	—»—	— » 4,50	» »	» »	6,00
» 3,00 »	—»—	— » 6,00	» »	» »	7,50
» 4,00 »	—»—	— » 7,50	» »	» »	10,00
» 5,00 »	—»—	— » 10,00	» »	» »	12,50
» 6,50 »	—»—	— » 12,50	» »	» »	16,00
» 8,00 »	—»—	— » 16,00	» »	» »	20,00
» 10,00 »	—»—	— » 20,00	» »	» »	24,00
» 13,00 »	—»—	— » 24,00	» »	» »	30,00

med eit tillegg av kr. 3,00 pr. 100 stykke for kvar kr. 6,00 eller del av denne sum som ligg over verdien kr. 30,00 pr. 100 stykke.

C. Av cigaretthylser:

Kr. 0,25 pr. 50 stykke av pakningens innhald eller del av denne.

D. Av snus:

Kr. 0,25 pr. 50 gram av pakningens innhald eller del av denne.

E. Av røykjetobakk, herunder karva
skråtobakk:

18 juni.

Kr. 0,12 pr. netto 100 gram, når detaljprisen, pakningens
verdi og stempelavgifta irekna

er opptil kr. 1,00

» 0,20	—»—	over kr. 1,00	—	» 1,60
» 0,24	—»—	» » 1,60	—	» 2,00
» 0,36	—»—	» » 2,00	—	» 2,50
» 0,48	—»—	» » 2,50	—	» 3,00
» 0,60	—»—	» » 3,00	—	» 3,50
» 0,72	—»—	» » 3,50	—	» 4,00

med eit tillegg av kr. 0,12 pr. netto 100 gram for kvar kr.
0,50 eller del av denne sum som detaljprisen er over kr. 4,00.

F. Av skråtobakk:

Kr. 0,04 pr. 50 gram av pakningens innhald.

II.

Finans- og tolldepartementet får fullmakt til å gjera
slike brigde i dei for stempelavgifta av cigarar, cigarettar
og røykkjetobakk fastsette verdiklassar og avgiftssatsar som
det måtte finna formålstenleg.

Dette stortingsvedtaket vert hermed sett i verk.

Gjeve på Oslo slott 18 juni 1938.

Under Vår hand og riksseglet

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Kongeleg kunngjering om omsetnadsavgift til 18 juni.
statskassa frå 1 juli 1938 av kolsyrehal-
dige alkoholfrie drikkevarer og av innan-
lands tilverka fruktvin og av kolsyre.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

Stortinget har 19 mai 1938 gjort dette vedtak:

I.

Vedtak om omsetnadsavgift til statskassa
av kolsyreholdige alkoholfrie drikkevarer.

Frå 1 juli 1938 vert i samhøve med dei lovfyresegnene
som gjeld om omsetnadsavgifta av kolsyreholdige alkoholfrie
drikkevarer å betala avgift til statskassa av omsetnaden av
dei nemnde varene med 15 — femtan — øre pr. liter.

18 juni

II.

Vedtak om omsetnadsavgift til statskassa
av innanlands tilverka fruktvin.

Den som handlar med fruktvin som er tilverka her i landet, og som har kjøpt vinen hos tilverkaren, skal frå 1 juli 1938 betala ei avgift til statskassa av 45 — fem og firti — øre for kvar liter ikkje musserande fruktvin og

1 — ei — krone for kvar liter musserande fruktvin, som han omset til bruk her i landet.

Avgifta vert å rekna ut og betala for kvart halvår, soleis at avgifta for halvåret vert å betala innan utgangen av den 15 dag i den næst påfylgjande månad.

Finans- og tolldepartementet fastset nøggjare fyresegner om korleis avgifta skal utreknast og betalast dersom slike fyresegner trengs.

Finans- og tolldepartementet får fullmakt til å brigda avgiftssatsane for ikkje musserande fruktvin og musserande fruktvin med dei summar som den effektive toll i same fylgd for vin på fat og for ikkje musserande vin på flasker måtte verta pålagd eller nedset ved brigding av det gjeldande ekstraordinære tolltillegg på 20 pct.

III.

Vedtak om omsetnadsavgift til stats-
kassa av kolsyre.

Frå 1 juli 1938 skal det av kolsyre som vert seld eller innført til tilverking av kolsyreholdige alkoholfrie drikkevarer som ikkje er etla til sal, betalast omsetnadsavgift til statskassa med kr. 6,30 pr. kg kolsyre.

Finans- og tolldepartementet gjev nøggjare fyresegner om korleis avgifta skal betalast og om kontrollen med avgifta.

Dette stortingsvedtaket vert hermed sett i verk.

Gjeve på Oslo slott 18 juni 1938.

Under Vår hand og riksseglet

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

18 juni.

Kongeleg kunngjering om omsetnadsavgift til statskassa frå 1 juli 1938 av visse varer.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

Stortinget har 19 mai 1938 gjort dette vedtak:

§ 1. Frå 1 jul 1938 skal det betalast omsetnadsavgift til statskassa av etternemnde varer, rekna av verdet etter den prosentsats som her er sett til:

1. Gull- og platinavarer 6 pct. 18 juni.
2. Sylvvarer 4 »
3. Hanskar og vantar av skinn (so vel sydde som berre tilskorne) eller silke (herunder kunstsilke) 5 »
4. Skoty av silkety eller ty som det fins silke i, av ty innverka med metalltråd, av lakkert, chagrinerert, bronsert, alunert, hvitgarva (glacé) og semska skinn, av chevreau-, reptil-, fisk- eller ødleskinn og etterlikningar av desse 4 »
5. Silkevarer, herunder kunstsilkevarer — men undanteke spinnestoff og garn 6 »
6. Parfymmer, luktande vatn og andre vatn til toalettbruk, kosmetiske middel, til dømes sminke, pudder og liknande varer til toalettbruk, men likevel undanteke munnvatn, tannpulver, tannpasta og tannkrem 6 »
7. Glasvarer, andre, slipte, etsa etc. (glasvarer 11. a i tolltariffen) 5 »

§ 2. Til grunn for utrekninga av avgifta vert å leggja en-gros-prisen på vedkomande vare ved sal til småhandlar, for innførde varer innførsleverdet på vedkomande vare med tillegg av toll og eit nærmare fastsett prosenttillegg, alt etter nøyjare reglar som Finans- og tolldepartementet gjev.

§ 3. For varer av det slaget som er nemnt i § 1 under 5 og som er tilverka av vove stoff eller trikotstoff (meter-vare), vert avgifta å rekna berre av den verdi stoffet har.

Dette stortingsvedtaket vert hermed sett i verk.

Gjeve på Oslo slott 18 juni 1938.

Under Vår hand og riksseglet

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Kongelig kunngjøring om avgift til statskas- 18 juni.
sen av jord som i budgett-terminen 1 juli 1938—30 juni 1939 brukes til dyrking av tobakk.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 20 mai 1938 fattet sådan beslutning:

Av jord som i budgett-terminen 1 juli 1938—30 juni 1939 brukes til dyrking av tobakk, erlegges en avgift til statskassen av 10 øre pr. kvadratmeter, dog således at der av det av én dyrker på en eiendom beplantede areal svares

18 juni. en avgift av minst kr. 20. Avgiften påhviler den som for egen regning dyrker eller ved andre lar dyrke tobakk.

Ved utførsel til utlandet kan den erlagte avgift tilbakebetales; de nærmere regler herfor fastsettes av Finans- og tolldepartementet.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott 18 juni 1938.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

18 juni. **Kongelig kunngjøring** om avgift til statskassen fra 1 juli 1938 1) av sirup som anvendes til tilvirkning av drops, og 2) av mais og innenlands tilvirket maisstivelse som anvendes til tilvirkning av stivelsesukker eller stivelsesirup.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 20 mai 1938 fattet sådan beslutning:

I.

Fra 1 juli 1938 erlegges til statskassen avgift av sirup som anvendes til tilvirkning av drops, med 16 øre pr. kg.

II.

Fra 1 juli 1938 erlegges til statskassen avgift av mais og innenlands tilvirket maisstivelse som anvendes til tilvirkning av stivelsesukker eller stivelsesirup med følgende beløp:

1. av mais 5 øre pr. kg.
2. av innenlands tilvirket maisstivelse 10 øre pr. kg.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott 18 juni 1938.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

18 juni. **Kongelig resolusjon.**

Med hjemmel av § 26, siste ledd, i rusdrikkloven av 5 april 1927, jfr. tilleggslov av 6 mai 1932, utferdiges forskrifter om avvikling av de pr. 30 juni 1938 bestående samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl, sålydende:

§ 1. Samlag hvis virksomhet helt eller delvis i henhold til kommunal bevilling skal fortsettes av A/S Vinmonopolet

skal avvikles på den måte at samlagets formue som helhet 18 juni. skal overdras til A/S Vinmonopolet, jfr. aktielovens § 83. Overdragelsen skal omfatte samlagets samlede aktiva og passiva pr. 30 juni 1938, herunder det staten tilkommende overskudd og aksjonærenes tilgodehavende (aktieinnskuddet med tillegg av 5 % renter for 1 halvår 1938 samt mulig uhevet utbytte).

§ 2. A/S Vinmonopolet skal som avviklingsstyre sørge for at samlagets kreditorer og aksjonærer får utbetalt sine tilgodehavender med minst mulig opphold.

§ 3. Samlagets nuværende styre skal på samlagets vegne avgi de overdragelseserklæringer som er nødvendige etter § 1. Likeså skal styret uten opphold sende melding til Handelsregistret om at samlagets formue vil bli overdratt til A/S Vinmonopolet og at Monopolet forestår avviklingen.

§ 4. A/S Vinmonopolet skal 2 ganger i Norsk lysingsblad innkalle samlagets fordringshavere til å anmelde sitt tilgodehavende innen en frist av 3 måneder. Innkallelsen har ikke preklusiv virkning. Særskilt varsel til kjente fordringshavere er ikke nødvendig.

Når avviklingen er gjennomført skal A/S Vinmonopolet sende melding herom til Handelsregistret med begjæring om at samlagets registrering utgår.

§ 5. Avviklingen kan for øvrig foregå uten at det er nødvendig å iakttas bestemmelsene i aktielovens § 83. Således bortfaller bl. a. beslutning av generalforsamlingen med hensyn til samlagets oppløsning og formuens overdragelse.

§ 6. Om avviklingen av samlag hvis virksomhet ikke overtas av A/S Vinmonopolet bemyndiges Sosialdepartementet til å fastsette de nødvendige bestemmelser.

Særskilte avviklingsbestemmelser blir likeledes å fastsette av Sosialdepartementet for tilfelle av at et samlag for brennevin og/eller vin skal fortsette sin virksomhet som ølsamlag.

Kongelig resolusjon.

18 juni.

Med hjemmel i § 2 i lov om sykegymnaster og massører av 19 juni 1936 godkjennes vedtak av Norderhov herredstyre, Buskerud fylke, av 20 mai 1938 om at den som vil utøve virksomhet som sykegymnast eller massør i herredet må ha godkjenning av helserådet.

Resolusjonen trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon.

18 juni.

I medhold av midlertidig lov av 13 mai 1938 om beskyttelse av minsteprisavtaler mellom fiskere og kjøpere, bestemmes herved:

- 18 juni. I. Handelsdepartementet kan bestemme at det skal være forbudt å selge eller sende fersk, iset, frossen eller filer torsk og/eller hyse fra Nordland, Troms og Finnmark fylker når fisken ikke til fiskerne er betalt med de minstepriser som er fastsatt i avtale datert 21 februar 1938 mellom fiskerorganisasjonene i nevnte fylker og Nord-Norges tilvirkerlag.
- II. Handelsdepartementet eller den det overdrar det til, gi nærmere regler for gjennomføringen av forbudet og for kontrollen med dets overholdelse.
- III. Fullbyrdet eller forsøkt overtredelse straffes i henhold til § 3 i lov av 13 mai 1938 med bøter.
- IV. Kongelig resolusjon av 12 november 1937 om beskyttelse av minsteprisavtaler opheves.
- V. Denne resolusjon trer i kraft straks.

20 juni. **Rundskrivelse** fra Finansdepartementet til fylkesmennene.

Avtale om betalingsmåten i vareutvekslingen mellom Norge og Tyskland.

Utvidelse av clearingavtalen til det område som tilhørte den tidligere forbundsstat Østerrike.

Ifølge avtale undertegnet i Berlin 1 juni 1938 skal bestemmelsene i avtale av 27 februar 1937 om betalingsmåten i vareutvekslingen mellom Norge og Tyskland fra 1 juli 1938 få anvendelse også for betalingsforholdene mellom Norge og det område som tilhørte den tidligere forbundsstat Østerrike. Også de bestemmelser som er gitt av dette departement i anledning av avtalen og med hjemmel i lov om betalingsutjevnings av 31 mai 1935 nr. 2, skal fra samme tidspunkt gjelde i forholdet mellom Norge og det nevnte område. Dette gjelder de gitte bestemmelser om betaling av tyske varer som innføres til Norge m. v., bestemmelsene om innførselsdeklarasjon og utførselsdeklarasjon, bestemmelsene om norske varer som utføres til Tyskland og de forskrifter som for øvrig er gitt i dette departements rundskrivelse til fylkesmennene av 20 mars 1937, hvortil man henviser.

Det følger herav at etter 1 juli 1938 skal alle betalinger til Østerrike, som etter de nevnte bestemmelser er clearingpliktige, skje over clearingen, selv om forfall er inntrådt før dette tidspunkt.

Forsåvidt angår norske skyldners forpliktelser i østerrikske schilling bemerkes at disse i henhold til særskilt bestemmelse skal omregnes efter den siste offisielle notering i Oslo for østerrikske schilling. Østerrikske skyldners for

pliktelser i østerrikske schilling skal omregnes efter den sist 20 juni. kjente kurs i Wien for utbetalinger til Oslo. Fordringer som lyder på annen valuta omregnes efter de bestemmelser som er gitt i forbindelse med den tysk-norske clearingavtale.

Man skal anmode hr. fylkesmannen om å gjøre samtlige aksje- og sparebanker samt børser og næringsorganisasjoner i fylket kjent med denne rundskrivelse. Tollkamrene vil bli underrettet direkte fra dette departement, og postkontorene vil bli underrettet gjennom Handelsdepartementet. Til lettelse ved sakens ekspedisjon vedlegges en del avtrykk av rundskrivelsen. Flere eksemplarer vil kunne fås ved henvendelse til Finansdepartementets finanskontor.

Rettelse.

Side 803. I 14de linje ovenfra står det Madlafjorden istedenfor rettelig: Madlaforen.

Utgiver: Byråchef C. Lampe.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Oslo.